1774
1774

സ്നേഹഗീതങ്ങൾ

(എട്ടും ഒൻപതും ഭാഗം)

THE KERALA KAUMUDI PRIVATE LTD.
PHONE 3857.

എൻ. കെ. ജോൺ എം. എ.

1774
2608

സ്നേഹഗീതങ്ങൾ

(എട്ടും ഒൻപതും ഭാഗം)

എൻ. കെ. ജോൺ എം. എ.
വിജയനിലയം T. C. 12/1266
വഴുതയ്ക്കാട്ട്, തിരുവനന്തപുരം–1.

KAUMUDI PRIVATE LTD.
PHONE 3351.
TRIVANDRUM-1

പകർപ്പവകാശം സ്വായത്തം

1972

വില ക. 2.

GRANTHA SALA

സെൻറ് ജോസഫ്സ് പ്രസ്സ്
തിരുവനന്തപുരം

ഒന്നാം പതിപ്പ് പ്രതി 1000

സ്നേഹഗീതങ്ങൾ 1—9 വരെ ഭാഗം
വില ഓരോ രൂപ.

ഗ്രന്ഥകർത്താവിൻെറ മേൽവിലാസത്തിൽ
ആവശ്യപ്പെട്ടാൽ കിട്ടും.

THE KERALA KAUMUDI PRIVATE LTD. PHONE 8857. :: TRIVANDRUM-1 ::

ആമുഖം

ക്രിസ്തുവിന്റെ സ്നേഹവാടിയിലൂടെയുള്ള എന്റെ സുദീർഘമായ തീർത്ഥാടനം സമാപിച്ചു. ദുർഗ്രമമായ 'കാൽവരി' കഴിഞ്ഞതോടുകൂടി 'ദിവ്യദർശന'ങ്ങളാൽ സരണി സുഗമമായെങ്കിലും പരമലക്ഷ്യമായ 'സ്വർഗ്ഗാരോഹണ'ത്തിൽ എത്തിച്ചേരാൻ നന്നേ കഷ്ടപ്പെടേണ്ടിവന്നു. ഈ തീർത്ഥാടനസമാപ്തിക്കും എനിക്കു പ്രചോദനം അരുളിക്കൊണ്ടിരുന്ന മാന്യസുഹൃത്തുക്കളെ ഈ അവസരത്തിൽ ഞാൻ നന്ദിപൂർവം സ്മരിക്കുന്നു.

ഒന്നു മുതൽ ഒമ്പതു വരെയുള്ള 'സ്നേഹഗീതങ്ങ'ളിലെ പ്രമേയങ്ങളും ജനനം മുതൽ സ്വർഗ്ഗാരോഹണം വരെ ക്രമാനുസൃതം കൂട്ടിയിണക്കി ക്രിസ്തുവിന്റെ ജീവചരിത്രപരമായ ഒരു കാവ്യത്തിനു പൂർണ്ണരൂപം കൊടുക്കുകയാണു്, എന്റെ ഇനിയത്തെ യത്നം. അയ്യായിരത്തിൽപ്പരം വരിയും മുന്നൂറിൽ പരം പേജും ഉൾക്കൊള്ളുന്നതാവും ഈ കൃതി. ഇയ്യാണ്ടുതന്നെ ഈ ഗ്രന്ഥം പ്രകാശനം ചെയ്യണമെന്നുള്ളതാണു് എന്റെ ആത്മാർത്ഥമായ അഭിലാഷം. അഭ്യുദയകാംക്ഷികളായ എന്റെ സഹൃദയസുഹൃത്തുക്കളുടെ ഉദാത്തമായ സഹായസഹകരണങ്ങളും സാദരം പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു.

സ്നേഹപുരസ്സരം വിശിഷ്ടമായ ഒരവതാരിക രചിച്ചു് എന്നെ ധന്യനാക്കിയ സാഹിത്യരസികനായ എന്റെ ആത്മസുഹൃത്തു് ശ്രീ ഒ. എൻ. വി. കുറുപ്പിനു് ഞാൻ ആദ്യമായി ഹൃദയംഗമമായ കൃതജ്ഞതാപുഷ്പഹാരം അർപ്പിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. അഭിനന്ദനാമൃതവർഷത്താൽ

എന്റെ മനം കളിർപ്പിച്ച മാന്യ സുഹൃജ്ജനങ്ങൾക്ക ഇതാ അഭിവാദനകുസുമമഞ്ജരി! സെൻറ് ജോസഫ്സ് മുദ്രണാലയ ഭാരവാഹികളുടെ ഉത്കൃഷ്ടമായ സേവനത്തിനു മുമ്പിൽ എന്റെ അഞ്ജലീമുകുളം!

തിരുവനന്തപുരം
15–7–'72.

ഗ്രന്ഥകാരൻ

1774

ഉള്ളടക്കം

എട്ടാം ഭാഗം

ഐക്യപ്രാർത്ഥന
ആത്മപീഡനധ്യാനം
സഹിഷ്ണുതാമൂർത്തി i
ദ്രുദ്രോഹി
സഹിഷ്ണുതാമൂർത്തി ii
യജ്ഞമൂർത്തി
പരമയജ്ഞം

ഒമ്പതാം ഭാഗം

മാതൃസാന്ത്വനം
ദിവ്യദർശനം i
ദിവ്യദർശനം ii
ദിവ്യദർശനം iii
ദിവ്യദർശനം iv
ദിവ്യദർശനം v
സ്വർഗ്ഗാരോഹണം

അവതാരിക

ശ്രീ. എൻ. കെ. ജോണിന്റെ 'സംനേഹഗീതങ്ങ'ളുടെ ഏഴു ഭാഗങ്ങളും ഇതിനകം പ്രകാശിതങ്ങളായിട്ടുണ്ടു്. എട്ടും ഒമ്പതും ഭാഗങ്ങളും ഒന്നിച്ചു പ്രകാശിതമാവുന്നതോടെ, ഈ ഗീതപരമ്പര അവസാനിക്കുന്നു. ക്രിസ്തുദേവന്റെ ജീവിതത്തിലെ അന്തിമരംഗങ്ങളാണു് എട്ടാം ഭാഗത്തിൽ. ഐക്യപ്രാർത്ഥന, ആത്മപീഡനദ്ധ്യാനം, വിചാരണയും വിധിപ്രസ്താവവും, കുരിശാരോഹണം എന്നിവ ഉൾപ്പെട്ട അന്ത്യരംഗങ്ങളും എത്രയും ഹൃദയസ്പൃക്കായി എട്ടാം ഭാഗത്തിൽ ചിത്രീകരിച്ചിരിക്കുന്നു. തുടർന്നു്, ഉയിർത്തെഴുന്നേല്പിന്റെ ഉജ്ജ്വല ചിത്രങ്ങളും കൂടി അദ്ദേഹം ആലേഖനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു, ഒമ്പതാം ഭാഗത്തിൽ. സുദീർഘമായ ഒരു കാവ്യരചനായജ്ഞത്തിന്റെ മംഗലസമാപ്തിക്കു സാക്ഷ്യം വഹിക്കാനാണു ശ്രീ ജോൺ എന്നെ ക്ഷണിച്ചിട്ടുള്ളതു്. സംനേഹസമ്പന്നനാണദ്ദേഹമെന്നും ഇങ്ങനെയും തെളിയിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നല്ലാതെ എന്തു പറയട്ടെ!

ഇതിനകം പല സുമനസ്സുകളുടെയും ശ്രദ്ധാദരങ്ങൾക്കു വിധേയമായിട്ടുള്ളവയത്രേ ശ്രീ എൻ. കെ. ജോണിന്റെ 'സംനേഹഗീതങ്ങൾ'. ആ പേരിനെ അന്വർത്ഥമാക്കുമാറു് അവ സംനേഹത്തിന്റെ സൗരഭ്യം അവിരാമമായി പ്രസരിപ്പിക്കുന്നു. ക്രിസ്തുദേവന്റെ ജീവിതമാകെത്തന്നെ സംനേഹദീപ്തമായിരുന്നു. ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപ്പാകട്ടെ, സംനേഹത്തിലുള്ള വിശ്വാസത്തിന്റെ ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപ്പുതന്നെയാണെന്നു പറയാം. ഈ സമുജ്ജ്വലപ്രമേയം സ്വീകരിച്ചതോടെ ശ്രീ. ജോണിന്റെ കവിത

ധന്യമായി; പ്രമേയം ലളിതസുന്ദരമായി, കൂടുതൽ അനുവാചകരെ ആകർഷിക്കുവാൻ പോന്നവിധം സരള മധുരമായി ആവിഷ്കരിക്കുവാനാണുദ്ദേഹം യത്നിച്ചിട്ടുള്ളതും. ആ യത്നം സഫലമായിരിക്കുന്നു എന്നു പറയാൻ എനിക്കു കുറച്ചല്ല സന്തോഷം. ശ്രീ ജോണിനും ചാരിതാർത്ഥ്യത്തിന്റെ കുളിർത്തണലിലിരുന്നിനി സുഖ വിശ്രമം കൊള്ളാം. ചെയ്വാനുദ്ദേശിച്ചതും ചെയ്യേണ്ട വിധം ചെയ്ത എന്ന കൃതാർത്ഥതയ്ക്കപ്പുറം വിലപ്പെട്ടതായി ഈ ജീവിതത്തിൽ മറെറന്തുള്ള?

സ്നേഹഗീതങ്ങളുടെ അവസാനഭാഗം അവതരിപ്പിക്കുക എന്നതാണു് എന്നിലർപ്പിതമായിട്ടുള്ള ചുമതല. എന്നാൽ, സ്വയമവതരിച്ചു് പലരേയും ഇതിനകം രസിപ്പിച്ചുകഴിഞ്ഞവയാണു് ഈ ഗീതപരമ്പര. അതിനും ഇനി അവതാരികയുടെ ആവശ്യമില്ലെന്നു ഞാൻ മനസ്സിലാക്കുന്നു. എങ്കിലും നാടകം തീരാറാകുമ്പോഴും അണിയറയിൽ നിന്നു നാം കേൾക്കാറില്ലേ, ''അടുത്ത രംഗത്തോടുകൂടി ഈ നാടകം അവസാനിക്കുന്നു; ഇതു് ഇത്രയും ഭംഗിയായി അവതരിപ്പിക്കാൻ സഹായിച്ച നിങ്ങടെ ക്ഷേവർക്കും നന്ദി!'' എന്നും. അതുപോലെ എനിക്കും ഇത്രമാത്രമേ ഈ സന്ദർഭത്തിൽ പറയാനുള്ളു: ''പ്രിയപ്പെട്ട വായനക്കാരേ, ഈ ഗീതകാവ്യം ഈ ഭാഗത്തോടെ സമാപിക്കുകയാണു്; കരിമ്പു തിന്നാൻ കൈക്കൂലി വേണ്ടാത്തതുപോലെ ഇതു വായിച്ചാസ്വദിക്കാൻ ആരുടേയും പ്രലോഭനമോ ശുപാർശയോ ആവശ്യമില്ലാത്തതിനാൽ ഞാൻ പ്രത്യേകിച്ചൊന്നും പറയേണ്ടതില്ല. എങ്കിലും ഭരതവാക്യം എന്ന നിലയിൽ ഈ കാവ്യകാരനോടൊപ്പം നമുക്കും പാടാം:''

''പരസ്പരം സ്നേഹം പകർന്നാശ്വാസത്തോടമരുവിൻ!
പുലരുവിൻ സേവനം ചെയ്തൊരുമയോടെ!''

ഈ സംനേഹഗീതപരമ്പര സമാപിച്ചെങ്കിലും, സത്യസൗന്ദര്യങ്ങളെ ഉപാസിക്കുന്ന മറെറാരു ഗീതപരമ്പര ശ്രീ. എൻ. കെ. ജോണിൻെറ തൂലികത്തുമ്പിൽ നിന്നുണർന്നു പ്രവഹിക്കട്ടെ എന്ന ഹൃദയംഗമമായ ആശംസ കൂടി ഞാനിവിടെ രേഖപ്പെടുത്തിക്കൊള്ളട്ടെ.

ഒ. എൻ. വി. കുറുപ്പ്

ഇന്ദീവരം
11-7-'72.

2608

വിജയാശംസ

G. V. RAJA SANSKRIT LIBRARY
GRANTHA SALA

കൊച്ചുനാരായണപിള്ള
റിട്ട: സുബേദാർ മേജർ
തിരുവനന്തപുരം.

വായിച്ചേനതിഭംഗിപൂർവമധുനാ
സദ്സംനേഹഗീതം പരം
മോദിച്ചേനതിലുള്ള വാഗ്വിഭവവും
സൗന്ദര്യവും കണ്ടു ഞാൻ.
മായംചൊല്ലുകയല്ല നല്ല സരസാ-
ലങ്കാരവും യുക്തിയും
മായാത്തുള്ള മഹത്വവും പരിലസി-
ക്കുന്നുണ്ടു വേണ്ടുംവിധം.

സത്യംകൊണ്ടുമതീവഗാഢമമലം
പാണ്ഡിത്യമെന്നല്ല വൻ
ബുദ്ധിപ്രാഭവമെന്നുവേണ്ട ബിരുദം
കൊണ്ടും വിശേഷിച്ചുമേ
അദ്ധ്യാത്മപ്രതിപത്തികൊണ്ടുമതുലം
സംനേഹത്തഴപ്പാർന്നൊരീ
സ്തുത്യർഹൻ വിജയിപ്പു സദ്ഗുരുവരൻ
ജോണാഭിധൻ സൽകവി.

കൊച്ചുനാരായണപിള്ള

18–7–'72
തിരുവനന്തപുരം.

വിരിയുന്ന പൂവോ?
വളരുന്ന പുഴയോ?

എം. പി. അപ്പൻ
എം. എ., ബി. ടി.
ഭാവന
വഴുതയ്ക്കാട്

മനോഹരമായ ഒരു മലർമൊട്ടു് ആരെയാണു് ആഹ്ലാദിപ്പിക്കാത്തതു്? മെല്ലെ മെല്ലെ അതു വിരിയുന്നതു കാണാൻ എന്തൊരു രസമാണു്! പൂർണ്ണമായി വികസിക്കുമ്പോഴം അതു പരത്തുന്ന കാന്തിയും സുഗന്ധവും പരമസുഖദമെന്നേ പറയുവാനുള്ളു. അതുപോലെയുള്ള ഒരനുഭവമാണ ശ്രീ എൻ. കെ. ജോണിന്റെ 'സംനേഹഗീതങ്ങളം' എന്ന കാവ്യപരമ്പര കണ്ടപ്പോഴം എനിക്കുളവായതു്.

ക്രിസ്തുദേവന്റെ ത്യാഗംപോലെ മനുഷ്യരാശിയെ ആകർഷിച്ചിട്ടുള്ള മറെറാരു സംഭവം ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. ആ ദേവന്റെ അതിപവിത്രമായ ചരിത്രമാണ സംനേഹഗീതങ്ങളിലെ പ്രമേയം. ഇപ്പോഴം സഹൃദയർക്കു കാഴ്ച വയ്ക്കുന്നതു് ആ കാവ്യ പരമ്പരയുടെ എട്ടം ഒമ്പതും ഭാഗങ്ങളാണു്—എട്ടാം ഭാഗത്തിൽ ക്രിസ്തുദേവന്റെ കുരിശാരോഹണവും ഒമ്പതാം ഭാഗത്തിൽ ഉയിർത്തെഴന്നേൽപ്പും വർണ്ണിച്ചിരിക്കുന്നു. ആ ഭാഗങ്ങളം വായിക്കുമ്പോഴം ഹൃദയാലുക്കളം കരഞ്ഞുപോകും. രണ്ടും അത്രകണ്ടു വികാരനിർഭരമായിട്ടുണ്ടു്.

സുകൃതചരിതനായ ശ്രീ ജോണിന്റെ സാഹിതീ തപസ്യയുടെ ഫലമാണു് ഈ കൃതി. മരതകമനോജ്ഞമായ ഒരു പർവതത്തിന്റെ താഴ്വരയിൽനിന്നും പ്രശാന്തസുന്ദരമായി ഒഴുകിത്തുടങ്ങുന്ന ഒരു ചെറുപുഴ ക്രമേണ വളർന്നു് ഒരു മഹാനദിയായി പരിണമിച്ചു വിശാലമായ സാഗരത്തിൽ പതിക്കുന്ന കാഴ്ചയെ അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്നതാണു്, സ്നേഹഗീതങ്ങളുടെ ഒന്നാം ഭാഗത്തിലുദിച്ചു് ഒമ്പതാം ഭാഗത്തിൽ വിലയിക്കുന്ന ഈ സാരസ്വതപ്രവാഹമെന്നു പറയുവാൻ എനിക്കു സന്തോഷമുണ്ടു്.

ആദ്യന്തം ഔചിത്യദീക്ഷയോടുകൂടിയാണു് ശ്രീ ജോൺ കവനകർമ്മം അനുഷ്ഠിച്ചിരിക്കുന്നതു്. കവിയുടെ വാസനാശക്തിയും ആദർശശുദ്ധിയും സർവത്ര പ്രസരിക്കുന്നുണ്ടു്. സഹൃദയരെ നിർവൃതരാക്കാൻ പോരുന്നതാണു് ഈ കാവ്യപരമ്പര. അതോടൊപ്പം അവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾക്കു വിശുദ്ധതയും വിശാലതയും അരുളാനും ഈ വാങ്മയം പര്യാപ്തമാണു്.

സകല കേരളീയരും ജാതിമതഭേദമെന്യേ ഈ സ്നേഹഗീതങ്ങളെ സ്വാഗതം ചെയ്യാൻ ഇടയാകട്ടെ എന്നും ജോൺ അവർകൾക്കു സർവ മംഗളങ്ങളും ഉണ്ടാകട്ടെ എന്നും പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

എം. പൊന്നപ്പൻ

12-7-'72.
തിരുവനന്തപുരം

സ്നേഹദീപത്തിന്റെ കൈത്തിരി

കെ. ശാരദ എം. എ. ബി. റ്റി.,
റീട്ട: മലയാളംപ്രൊഫസ്സർ,
തൈക്കാട്ട്.

അത്യാധുനിക കവിതയുടെ കാലമാണിതു്. ആ കവിതയുടെ അർത്ഥം അറിയാൻ വായനക്കാർ വിഷമി ച്ചെന്നും വരാം, ഇല്ലെന്നും വരാം. പക്ഷെ, ശ്രീ. എൻ. കെ. ജോണിനു് എന്തെഴുതണമെന്നും എങ്ങനെ എഴുതണ മെന്നും എന്തിനെഴുതണമെന്നുമുള്ളതിനെ സംബന്ധിച്ചു ചില ദൃഢനിശ്ചയങ്ങളുണ്ടു്. അദ്ദേഹത്തിനു ചില ശാശ്വ തസന്ദേശങ്ങളും 'സ്നേഹഗീതങ്ങ'ളിൽ കൂടി ഇന്നത്തെയും നാളത്തെയും തലമുറയ്ക്കു പകർന്നുകൊടുക്കാനുണ്ടു്: ''പൃഥു ക്കിയ സാമൂഹ്യനീതി'' പുലരുന്ന ഒരു ലോകം സൃഷ്ടി ക്കണം—ആ ലോകം സ്നേഹം പകരുന്നതായിരിക്കണം—ആ ലംബഹീനരെ പാലിക്കുന്നതായിരിക്കണം—സേവ നതൽപരമായിരിക്കണം.

ദുരാശയ്ക്കടിമപ്പെട്ട മാനുഷികമൂല്യങ്ങളെ ചവിട്ടി മെതിച്ചുകൊണ്ടു് ''ഗ്രഹദ്രോഹത്തിൽ'' – ലോകവഞ്ചന യിൽ മത്സരിച്ചു മുന്നേറുന്ന ''കങ്കാള കാളിമയാർന്ന മനു ഷ്യകീടങ്ങ''ക്കും അദ്ദേഹം സ്നേഹഗീതങ്ങളിൽക്കൂടി ത്തന്നെ അതേസമയം മുന്നറിവു കൊടുക്കുന്നുണ്ടു്. ആ മുന്നേറ്റത്തിന്റെ അന്ത്യരംഗം ''പുകച്ചുഴഞ്ഞ ഒരു ചവറ്റു ചൂള'' യായിരിക്കുമെന്നു—''വെളിച്ചവും പ്രഭാതവും'' ഒന്നുമില്ലാതെ എല്ലാം തകർന്നമർന്നുപോകുന്ന അന്ധതാമി

സ്രമായിരിക്കുമെന്നും—രക്ഷനേടാൻ നിവൃത്തിയില്ലാത്ത വിധം ''കറുത്ത കൈകളും ചെറുത്തുനിന്നു'' മാന്തിക്കീറി ത്തള്ളുന്ന കരാളവഹനിയായിരിക്കുമെന്നും.

''സ്നേഹം പകന്നെങ്ങും ശാന്തിപുലർത്താൻ'' വേണ്ടി സ്നേഹചൈതന്യധന്യരായ അനുയായികളെ ആരാഞ്ഞു കൊണ്ടും ക്രിസ്തുദേവന്റെ സംനേഹദീപത്തിൽനിന്നും കൈത്തിരിയുമേന്തി പുരോഗമിക്കുന്ന സ്ഥിരപ്രജ്ഞനായ ശ്രീ. ജോണിനും എല്ലാ ഭാവുകങ്ങളും നേരുന്നു.

കെ. ശാരദ

തിരുവനന്തപുരം,
12–7–'72.

പുഷ് പാർച്ചനയുടെ സൗരഭ്യാനുഭൂതി

കെ. രാമചന്ദ്രൻനായർ
എം. എ. പി. എച്ച്. ഡി.,
മലയാളം പ്രൊഫസ്സർ,
കേരളയൂണിവേഴ്സിറ്റി,
തിരുവനന്തപുരം.

കവിതയുടെ ധാർമ്മികലാവണ്യത്തിനു മറെറന്തിലു മുപരി പ്രാധാന്യം കല്പിക്കുന്ന കേസരിനിർഭരമായ ഒരു കവിഹൃദയം ക്രിസ്തുവിൻെറ സ്നേഹോജ്ജ്വലമായ സത്യ ശ്രുപത്തിൻെറ മുമ്പിൽ നടത്തുന്ന ഈ പുഷ്പാർച്ചന സഹൃദ യനു ദുർലഭമായ ഒരനുഭൂതി പ്രദാനംചെയ്യുന്നു. കാവ്യ രചന ശ്രീ. എൻ. കെ. ജോണിനെ സംബന്ധിച്ചിട ത്തോളം ഏകാഗ്രമായ തപസ്യതന്നെയാണു്. കഴിഞ്ഞ ഒരു വ്യാഴവട്ടക്കാലമായി ക്രിസ്തുകഥയിൽ മുഴകി ജീവി ക്കുകയാണു് അദ്ദേഹം. സമ്പൂർണ്ണമായ ആ ആത്മാർപ്പണ ത്തിൻെറ സൗരഭ്യം ഈ കാവ്യത്തിൻെറ ഈരടികളി ലെങ്ങും നിറഞ്ഞുനിൽക്കുന്നു.

കെ. രാമചന്ദ്രൻനായർ

തിരുവനന്തപുരം,
13-7-'72.

ക്രൈസ്തവസംസ്കൃതിയിലൂടെ ഒരു തീർത്ഥയാത്ര

വിഷ്ണുനാരായണൻ നമ്പൂതിരി എം. എ.
കേരളാഫോക്‌ലോർ സെന്റർ
തിരുവനന്തപുരം

വന്ദ്യവയോധികനായ എൻ. കെ. ജോൺ അവർകളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം കവിതാരചന കേവലം വിനോദമോ യശോപാധിയോ അല്ല, ജീവിതത്തിലെ മുഖ്യസാധനയാണു്. ''യത്പൂജിതം മയാ ദേവ, പരിപൂർണ്ണം തദസ്മതേ!'' എന്ന അപ്പണബുദ്ധിയോടെയാണു് അദ്ദേഹം കാവ്യരചനയിൽ വ്യാപൃതനാകുന്നതു്. ഇപ്രകാരമുള്ള ദീഘ്രതപസ്യയുടെ ഫലമത്രേ അദ്ദേഹത്തിന്റെ 'സംനേഹഗീതങ്ങൾ' എന്ന തുടർക്കവിത. ആദ്യത്തെ ഏഴു ഭാഗങ്ങളിൽ നിന്നു തിരഞ്ഞെടുത്ത 'സംനേഹഗീത'യും എട്ടും ഒൻപതും ഭാഗങ്ങളും ഞാൻ സശ്രദ്ധം വായിച്ചു. ചൈതന്യപൂർണ്ണമായ ക്രൈസ്തവ സംസ്കൃതിയുടെ തീർത്ഥഭൂമിയിലേയ്ക്കുള്ള ഒരു യാത്രയായി എനിക്കിതനുഭവപ്പെട്ടു. കവിതയിൽ ഇന്നും ആഹാര്യമായി വാഴ്ത്തപ്പെടുന്ന രാമണീയകശകുന്ത്യാവേശങ്ങളൊന്നുമല്ല, വിശുദ്ധിയാണു് ഈ സംനേഹഗീതങ്ങളുടെ മുദ്ര. കാലഗതിക്കൊത്തു മാറിവരുന്ന നവനവമായ അഭിരുചികളെ സന്തർപ്പണം ചെയ്യാൻ ഇവയ്ക്കു കഴിഞ്ഞെന്നു വരില്ല. കവി അതൊട്ടുദ്ദേശിച്ചിട്ടുമില്ല. എല്ലാക്കാലത്തും എല്ലാ ദേശത്തുമുള്ള നല്ല മനസ്സുകളോടു സല്ലപിക്കുക; മനുഷ്യനിലെ കേവലമായ നന്മയെയും സംനേഹ

തേയും ത്യാഗത്തേയും വിളിച്ചുണർത്തുക– ഇതൊക്കെയാണും സ്നേഹഗീതകാരൻ ലക്ഷ്യമാക്കിയിട്ടുള്ളതും.

സരളവും സർവജനഹൃദ്യവുമായ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കവിതയ്ക്കും ഞാൻ പൂർണ്ണ സാഫല്യം ആശംസിക്കുന്നു.

വിഷ്ണുനാരായണൻ

6–7–'72.
തിരുവനന്തപുരം.

അത്ഭുതകരമായ കവനസിദ്ധി

കെ. രാമവാരിയർ എം. എ.
ഗവണ്മെൻറ് ആർട്ട്സ് കോളേജ്
തിരുവനന്തപുരം.

എൻെറ വന്ദ്യഗുരുനാഥൻ എൻ. കെ. ജോൺ അവർകൾ ഇതാ, സ്വർഗ്ഗാരോഹണപര്യന്തമുള്ള ക്രിസ്തുദേവൻെറ കഥാഖ്യാനയജ്ഞം പൂർത്തിയാക്കിയിരിക്കുന്നു.

കഥാകവിതകളുടെ നിബന്ധനത്തിൽ സുദീർഘമായ പരിചയം സ്വായത്തമാക്കിയിട്ടുള്ള ഗുരുനാഥൻെറ സമാഹാരഗ്രന്ഥമായ 'സ്നേഹഗീത' ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം വായിക്കുന്നതിനിടയിൽ മൂർത്തമാം വിനയം പോലിരിക്കുന്ന ആ കൃശമായ ഉടലിൽ കുടികൊള്ളുന്ന വിശാലമായ മനസ്സിൻെറ ആഖ്യാനശാലീനത, പദസമൃദ്ധി, സമന്വയ സാമർത്ഥ്യം എന്നീ സിദ്ധികൾ കണ്ടു ഞാൻ അത്ഭുതപ്പെട്ടുപോയി.

ഈ വാല്യങ്ങളിലെ ആത്മപീഡനധ്യാനം, ഗുരുദ്രോഹി, യജ്ഞമൂർത്തി, ദിവ്യദർശനം (i) സ്വർഗ്ഗാരോഹണം എന്നീ കവിതകൾ രചയിതാവിൻെറ സിദ്ധികളെ വിളംബരം ചെയ്യുമാറു ഹൃദയദ്രവീകരണക്ഷമമാണു്.

ഇച്ഛാശക്തിയും സഹൃദയരുടെ സൗഹൃദവും മാത്രമാണു് സ്നേഹഗീത പരമ്പര പൂർത്തിയാക്കുന്നതിനു് അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്ന പ്രോൽസാഹനം. മതി, എന്നദ്ദേഹം തെളിയിച്ചിരിക്കുന്നു!

നിത്യചൈതന്യമായ ക്രിസ്തുദേവനും സ്നേഹഗീതാപുഷ്പങ്ങളും പാദകാണിക്ക സമർപ്പിച്ചു സായുജ്യം നേടുന്ന എന്റെ ഗുരുനാഥനും ഇനിയും ദീർഘകാലം ഭാഷാസേവനം നിർവഹിക്കാനിടവരട്ടെ!

കെ. രാമവാരിയർ

9-7-'72
തിരുവനന്തപുരം.

സ്നേഹഗീതങ്ങൾ

(എട്ടാം ഭാഗം)

ഐക്യപ്രാർത്ഥന

ശിഷ്യലോകത്തിന്റെ ഐക്യത്തിനായി പ്രാർത്ഥിച്ചിട്ടു ക്രിസ്തു സ്നേഹബലിയായ്ത്തീരുന്നു.

— മഞ്ജരി —

ആദ്യന്തഹീനനാമെൻ താതാ! തൃപ്പദ-
മാദ്യനരനാത്മജൻ കൂപ്പി നിൽപൂ.
പുത്രനാമെന്നെത്തെളിക്കണേ സർവേശ!
പൈതൃകമേന്മ തെളിക്കാൻ മേന്മേൽ.
എന്നുടേതെല്ലാവുമങ്ങേക്കായുള്ളതാ-
ണൊന്നുമില്ലന്യമായെന്നിൽ താതാ!
എന്നുടേതാണെല്ലാമങ്ങേക്കായുള്ളതു-
മെന്നേവമീലോക മുൾക്കൊള്ളട്ടെ.
മാനവരക്ഷയ്ക്കായ് താവകസൂനവായ്
മർത്യാവതാരമായ് മന്നിടത്തിൽ

താവകമേന്മകളാവിഷ്കരിക്കാനെൻ
ജീവിതമർപ്പിച്ചെൻ ജീവേശ്വര !
ലോകേശ ! മാനുഷരെന്നിട്ടുമങ്ങയെ-
യുൾക്കൊണ്ടുണർന്നീല കാരുണ്യാബ്ധേ !
ഉണ്മയാമങ്ങയെയുള്ളപോലുൾക്കൊണ്ടെൻ
ശിഷ്യഗണത്തെയുണർത്തീ താതാ !
താവക സൂനുവായെങ്ങെന്നെ യീലോക-
ത്താനയിച്ചെന്നിവർ വിശ്വസിപ്പൂ.

ശിഷ്യലോകത്തെയയക്കുന്നുണ്ടിങ്ങു ഞാ-
നീലോകത്തെങ്ങെന്നെ വിട്ടപോലെ.
ലൗകികനല്ല ഞാനീലോകത്താകിലും
ലൗകികരല്ലിവരെന്നെപ്പോലെ.
വീക്ഷിപ്പൂ ലോകമവജ്ഞയോടെങ്ങളെ
കാംക്ഷിക്കയാലെങ്ങും സത്യലോകം.
തിന്മയിലാകുന്നതെൻ ശിഷ്യരെൻ താതാ !
നന്മയിൽ നിൽക്കണേ സത്യമൂർത്തേ !
ലോകമുൾക്കൊള്ളട്ടെ താവകസൂനുവാ-
യീലോകത്തെന്നെയയച്ച തത്വം.

പ്രാർത്ഥിപ്പൂ താതാ ! ഞാനെൻ ശിഷ്യരേവർക്കു-
മെന്നെയുൾക്കൊണ്ടിട്ടുമെല്ലാർക്കുമായ്.
താതാ ! തുണക്കണേ വാഴാനൊന്നായിവ-
രുങ്ങെന്നിലെന്നിലുങ്ങൊന്നെന്ന പോൽ,

ഒന്നിപ്പൂ ഞാനുമിവരിലഞ്ഞെന്നിൽപ്പോ–
ലെന്നിലൂടിങ്ങിവർ പൂർണ്ണരാവാൻ.
സ്നേഹമഹസ്സിനാൽ നമ്മളൊന്നിക്കുമ്പോ–
ലൊന്നിക്കട്ടെൻ ശിഷ്യർ നമ്മിൽ താതാ!
ലോകം ജയിക്കട്ടെ സ്നേഹമഹസ്സിനാൽ
സ്നേഹബലിക്കെന്നെ യർപ്പിക്കട്ടെ.

ആത്മപീഡനധ്യാനം

മാനവപരിത്രാണാർത്ഥം പരമയജ്ഞത്തിനു സ്വയം
സന്നദ്ധനായ ക്രിസ്തു മനഃപീഡനം അനുഭവിക്കുന്നു.

— നതോന്നത —

കതിരോനേറ മുഖകാന്തി മങ്ങിമങ്ങി മറയുന്നു
കരാവലി കരുത്തറ്റു കുരുങ്ങി നിൽപൂ.
കരച്ചിലോടലമാല മാറത്തടിച്ചുലയുന്നു
നൂനനിരയൊഴുക്കിക്കൊണ്ടരുവി 'കെദ്രോൻ'
ചിറകടിച്ചുഴറുന്നു ചേക്കേറുന്ന പറവകൾ
വിറകൊണ്ടു പതറുന്നു വല്ലീദ്രുമങ്ങളും.
'ഗത്സെമനി' വിവർണ്ണമായ് വീർപ്പുമുട്ടിപ്പിടയുന്നു
ഗദ്ഗദത്തോടല്പോ ശിഷ്യർ കുഴങ്ങിനിൽപൂ.

പാപഭാരം പേറിടുവാനരുതാതെ പരുങ്ങുന്നു
പാപഹാരിയാകും ക്രിസ്തു 'ഗത്സെമേൻ' തന്നിൽ.
ആദ്യനാകുമാദം മുതലന്തിമനാം മർത്യനോളം
ഭൂതലത്തിൽ ചെയ്തകൂട്ടും പാതകമെല്ലാം
കുന്നുകൂന്നായ് വന്നുകൂടി തന്നിലൊന്നായ്ച്ചേർന്നുനിന്നു
മന്നിടത്തെയടിവരെയുലച്ചു നന്നായ്.
പാപാംബുധിയാചമിച്ചു പാപശാന്തി വരുത്തുവാൻ
പാപഹന്താവുറയ്ക്കുന്നു മർത്യരക്ഷയ്ക്കുയ്,

പരിഹാരയജ്ഞം തന്നിലാത്മബലി ചെയ്വാൻ ബദ്ധ–
പരികരൻ രക്ഷകനും പാപരൂപനായ്.
അടിമുതൽ മുടിയോളം പങ്കംപൂണ്ടുപിടഞ്ഞിട്ട–
മുടലോടേവീണു നാഥൻ മർത്യകീടമായ്.

പകച്ചുടനെഴുന്നേറ്റു വിഭ്രാന്തിപൂണ്ടുഴന്നുതൻ
തകർന്ന ചിത്തത്തിൽ കണ്ട യജ്ഞരൂപത്തെ:—
ആക്കമേറുമിടിയേറ്റു ഞെരിഞ്ഞിട്ടമുടലൊട്ടും
മുഷ്കിരീടമടിഞ്ഞിട്ടും ശിരസ്സിനോട്ടും
തുരുതുരെയടിയേറ്റു വീക്കമാർന്നമുഖത്തൊട്ടും
പരിഹാസശരമേൽക്കുമുഷ്ണാരിനോട്ടും
നിരവധി യാതനയാൽ പുളയുന്ന മർത്യരൂപം,
ദുരിതപൂരിതമാകും ക്ലേശിതരൂപം.

ബലിമൃഗമായി സ്വയം ബലിവേദി തന്നിൽത്തന്നെ
ബലിയാക്കി മർത്യലോകമുദ്ധരിക്കിലും
സ്വാർത്ഥലോകം തന്നെയുഷ്ണക്കൊണ്ടണരാതെ തകർന്നിട്ട–
മുഷ്കാഴ്ച തന്നുഷ്ണത്തടത്തെത്തകർത്തു മുറ്റും.
രോമകൂപം തന്നിൽനിന്നും വിയർപ്പുപോൽ രക്തകണ–
മുദ്ഗളിച്ചു വിറകൊണ്ട രക്ഷകഗാത്രം.
തടവില്ലാതൊഴുകിടും രക്തധാരതന്നിൽ നാഥൻ
മുഴുകിയന്നിലം രക്തപങ്കിലമായി.

പ്രാർത്ഥിച്ചേവം മർദ്ദനങ്ങളം സഹിച്ചാത്മശക്തിത്തിക–
വാർജ്ജിച്ചകം തെളിഞ്ഞേറാൻ യാഗവേദിയിൽ:
''കാരുണ്യവാരിധേ ! താതാ ! കനിയണേ ഭവാനെന്നിൽ
തൃക്കണ്ണുണച്ചനുഗ്രഹമരുളണമേ.
അല്പലാകമലകടലാഞ്ഞടിച്ചു മറിയുന്നു
മെല്ലെമെല്ലെ ഗ്രസിക്കവാൻ തുടങ്ങിടുന്നു.
കാണുന്നല്ലോ ഭവാനെന്റെ ഭീകരമാം വൈതരണി
താണപോകാതതിൽ നിന്നു മുക്തനാക്കണേ.
ലോകപരിത്രാണകർമ്മം നിറവേറ്റാനുറയ്ക്കുന്നു
ശോകാബ്ധിയെക്കടക്കണോ ദുഃഖമഗ്നൻ ഞാൻ?
അകലട്ടെ ദുഃഖാംബുധി ഹിതമാമെങ്കിലെൻ താതാ !
നകരണോ തിക്തതിക്തം ദുഃഖപഷകം?
എന്നുള്ളം പോലല്ല താതാ ! ഭവാൻ തന്റെ തിരുവുള്ളം
വന്നിടട്ടെ നടക്കട്ടെ ലോകാധീശ്വരാ !''

വന്നുമുന്നിൽ മിന്നൽപോലെ വാനിൽനിന്നുമൊരുദൂതൻ
ശാന്തിസുധതുകിനിന്നു, മറഞ്ഞു മന്ദം.

ഖിന്നരായി മയങ്ങിപ്പോയ് പീറർ ജേക്കബ് ജോണെന്നിവർ
വന്ദ്യഗുരു തൻസമീപമാനയിക്കിലും
ദുർബലരാമവക്തേമാത്മധൈര്യം ലഭിച്ചീല
ബോധമൊട്ടു വിടന്നിട്ടും ദേശികോക്തിയാൽ.
ശിഷ്യർ മേവുമിടത്തെത്തി നാഥനച്ചൈസ്വരമുര–
ച്ചുജ്ജ്വലരായി നിൽക്കാനുലച്ചിലെന്യേ.

''നിദ്രയായോ പീറർ നീയും ? കഴിഞ്ഞീല നിനക്കേതും
പ്രാർത്ഥിക്കുവാൻ മണിക്കൂറൊന്നൊന്നൊട്ടുകൂടെ.
പ്രാർത്ഥിക്കുവിനുണർവൊടേ വ്യാമോഹത്തിൽ കുടുങ്ങാതെ
ഭദ്രമായിക്കഴിഞ്ഞിടാൻ നിങ്ങളേവരും.
ബലഹീനമല്ലോ വപുസ്സന്തരാത്മാവുണർന്നാലും
നലമൊടേ ധരിക്കുവിനുണർന്നിടുവിൻ.
സമയമായെണീക്കുവിൻ, സുരകാഹളം കേൾപ്പൂ
സമീപമായിതാ കാൺമൂ തമഃപ്രവാഹം
സമയമായ്പ്പിക്കുവാനെന്നെത്തന്നെ പാപികൾക്കായ്
സമിപമായൊറുകാര,നെണീപ്പിൻ നിങ്ങളും.''

സഹിഷ്ണതാമൂർത്തി

പുരോഹിതമുഖ്യന്മാരുടെ മുമ്പിൽ.

യൂദാസ് ജഗദ്ഗുരുവിനെ വഞ്ചിച്ച പുരോഹിത
ഹസ്തങ്ങളിൽ ഏല്പിക്കുന്നു.

— കേക —

കാൺകയായ് തീവെട്ടികളും, പന്തങ്ങളും പലതരം
കേൾക്കയായടിയ്ക്കുടി ഘോരമാമട്ടഹാസം
സായുധശതാധിപർ സൈന്യസന്നാഹത്തോടേ
ഗത്സെമേൻ വളയുന്നു സൈനികർ തിമർക്കുന്നു:
പിടിക്കിനുടനടി പുള്ളിയെക്കെട്ടീടുവി-
നെടുക്കിൻ കുറുവടിയിടിക്കിൻ മർമ്മംതോറും
കുന്തങ്ങളും പരിഘങ്ങളും ഖഡ്ഗങ്ങളും ചമ്മട്ടിക-
ളേതുമേ മടിയാതെ യെടുപ്പിനടരാടിൻ.
ക്രുദ്ധരാം സേനാധിപരുദ്ധതം പ്രഘോഷണ-
മിത്തരം മുഴക്കയായ് യുദ്ധസന്നാഹത്തോടേ.

ചോദ്യമായ് ക്രിസ്തു, ''നിങ്ങളാരെയിങ്ങാരായുന്നു ?''
''നാസറേശനെ ഞങ്ങളാരാഞ്ഞു വന്നീടുന്നു''
''ഞാൻ തന്നെ''യെന്നു ചൊൽകേ പതിച്ചു നിലത്തവർ
പിന്നെയുമെണീറവർ മുന്നേറീടവേ ചൊന്നാൻ:

''പോകട്ടെൻ ശിഷ്യർ നിങ്ങളെന്നെയിങ്ങാരായുകിൽ''
വന്നുടൻ മുന്നിൽ ജൂഡാസ് ദ്രോഹികരംകലമൗലി
മാനവരാശിക്കാകെ കളങ്കകങ്കാളമാ–
യാസുരരൂപം പൂണ്ട മനുഷ്യാധമകീടം,
''ഗുരുവേ സ്വസ്തി''യെന്ന കഥിച്ചു ചുംബിക്കയായ്
സുതരാം സുഹൃദ്ഭാവം കാട്ടുമ്പോൽ കൊടുംപാപി.
''ജൂഡാസേ, ചുംബിച്ചെന്നെയൊറ്റുകയാണോ സഖേ!''
ചോദ്യമായിതമുടൻ ക്രിസ്തുവും സംബദ്ധനായ്.

ഖഡ്ഗപാണിയാം പീറ്റർ വെട്ടിനാൻ 'മൽക്കുസു' തൻ
കർണ്ണമൊന്നറു വീണ തൽക്ഷണം കൃപാനിധി
കൈത്തലോടലാൽ മെല്ലെയക്കർണ്ണം സുഖമാക്കി
വിസ്മയപരതന്ത്രരാക്കിനാനെല്ലാരെയും.

''പീറ്റർ, നിൻ ഖഡ്ഗം വേഗമിട്ടുകൊള്ളുറയ്ക്കുള്ളിൽ
ഖഡ്ഗത്താലടിഞ്ഞുപോം ഖഡ്ഗധാരിയാം നരൻ.
കേവലം നീ സുസാധമാം സ്വശക്തനെൻ താത–
ന്നിപ്പൊഴിങ്ങയച്ചിടാനസംഖ്യം ദൂതന്മാരെ
വേഗിച്ചീടണമിദം, സാത്മായ്ത്തീർന്നീടട്ടെ
പ്രവചസ്വികരം ചൊന്ന നന്മൊഴി പിഴയെന്യേ.''

''ആഗതരായി നിങ്ങളം സായുധരത്യാശ്ചര്യം!
ചോരനെപ്പിടിക്കുവാനെന്നപോലെൻ മുന്നിലായ്
എത്രയോ ദിനം ഞാനും നിങ്ങളോടൊത്തു കഴി–
ഞ്ഞെങ്ങെല്ലാം പ്രബോധനം ചെയ്കയായ് നിങ്ങളംക്കഹോ!

അന്നൊന്നും പിടികൂടാൻ തുനിഞ്ഞീലെന്നെ നിങ്ങ–
ളിന്നിതാ ! തമസ്സതൻ ക്രൂരമാം കലോത്സവം''
ചിക്കെന്നു തിരോവേിച്ചീടിനാർ ശിഷ്യന്മാരും;
ചിന്നിപ്പോമാട്ടിൻകൂട്ടമിടയനടി പെട്ടാൽ.

ബദ്ധനാമീശൻ തന്നെ മൂർഖരാം പുരോഹിത–
മുഖ്യർ തൻ സവിധത്തിലാനയിച്ചുവർ ശീഘ്രം
തുഷ്ണീരായ് പുരോഹിതവര്യരും മറ്റുള്ളോരും
മേഷമൊന്നടക്കവേ ഘോരവ്യാഘ്രങ്ങൾ പോലെ.

സമ്മേളിച്ചൂടൻ തന്നെ 'സെൻഹെദ്രിൻ' മഹാസഭ
സംരേിച്ചീടാൻ സാക്ഷ്യം, വിധിപ്പാനീശൻ തന്നെ.
മൊഴിഞ്ഞു വിവിധമാം സാക്ഷ്യങ്ങൾ വിഭിന്നമായ്
കഴിഞ്ഞീലാർക്കും കുറ്റം സ്ഥാപിക്കാൻ സംശുദ്ധനിൽ.
പൊരുത്തമില്ലാതുള്ള ജല്പനം കള്ളസ്സാക്ഷ്യം
പെരുപ്പിച്ചുവർ ചൊല്ലി, കുഴങ്ങി മഹാസഭ.

തൽക്ഷണം ചിലരോതിയിപ്പുമാൻ ചൊന്നുമുന്നം:
''മർത്യനിർമ്മിതമാമീ ജേർസലേം ദേവാലയം
പൊളിച്ചുപണിഞ്ഞിടും മൂന്നു നാൾക്കുള്ളിൽ ഭദ്രേ–
മമർത്യകലാശില്പസുന്ദരമൊരുഹർമ്മ്യം.''

പറഞ്ഞീലൊന്നുമീശനിത്തരം ചോദ്യങ്ങൾക്കായ്
പറയാൻ കല്പിക്കിലും; ചോദ്യമായ് വീണ്ടും കൈഫാസ്:

''ഈശ്വരകുമാരനാം മിശിഹായാകുന്നോ നീ ?''
'സത്യ'മെന്നുദീരണം ചെയ്തീശൻ തുടർന്നേവം :
''ദൃശ്യമായ് വരും നിങ്ങൾക്കെന്നുടെ നിവാസമെൻ
സ്വർഗ്ഗസ്ഥപിതാവൊട്ടുടെത്താനസംശയം
ദൃശ്യനായിടുമിവൻ മേഘസീമയിലന്ത്യ–
ദൃശ്യമായ് വിധിക്കുവാൻ മർത്യരാശിയെത്തദാ.''

''ദൈവദൂഷണമിദ''മെന്നുടനാക്രോശമോ–
ടാവേശം പൂണ്ട താനേ കീറിത്തൻ മേലങ്കിയും
രോഷമോടലറിനാ''നെന്തിനായ്ത്തെളിവിനി
ദൂഷണമിതുപോരുമിവനെ വധിക്കുവാൻ
മാനവരക്ഷയ്ക്കായിട്ടിവൻ താൻ മരിക്കണ–''
മെന്നതാം ജളോക്തിയുമുണ്മയായ് വന്നു ചിത്രം !

നിഷ്ഠുര ടേന്മാരും രൂഷ്മരാം പരീശരും
നിർദ്ദയമീശൻ തന്നെ മർദ്ദിച്ചു തുടങ്ങിനാർ
കണ്ണുകൾ കെട്ടിത്തല്ലിച്ചതച്ചുമപഹാസ്യ–
ബാണങ്ങൾ തൂകിത്തുപ്പിയിടിച്ചും രസിച്ചഹോ !
പാവനമേനി തന്നിൽ ചമ്മട്ടിയടിയേറ്റു
ജീവനരക്തം ചിന്തി പീഡനം സഹിച്ചീശൻ.
പങ്കത്തിൽ മുഴുകിയ മർത്യരെക്കരേറ്റുവാൻ
പാപത്തിൻ ശിക്ഷയേൽപ്പു പാപനാശനനീശൻ.

ഭീതനാം പീറ്ററർ താനേ പതുങ്ങിയൊതുങ്ങിത്താ–
നാഗതനായി മന്ദം തീകാഞ്ഞങ്ങിരിക്കയായ്.

പരുങ്ങിയിരുന്നിടും പീറവർ തൻ രൂപഭാവ-
പ്പകച്ച് പുരോഹിതമുഖ്യൻ തൻ ഭൃത്യജനം
കാൺകയായുടൻ തന്നെയരുളിയവനൊടായ്
''നീയുമാ 'നാസറേശൻ' തന്നുടെ ശിഷ്യനല്ലേ?''
നിഷേധിച്ചവൻ ചൊന്ന മൂവുരു, ഗുരുക്തിപോൽ
നിഷേധിയായി പീറവർ ശിഷ്യരിലഗ്രേസരൻ.
കേഴ്ക്കയായുടൻ പൂവൻ കോഴിതൻ കഴൽവിളി-
യൊക്കെയും തന്നിലതോടൊത്തു തൻ ഗുരുക്തിയും.

ഗുരുവോടൊത്തു വീരചരമം വരിക്കുവാൻ
വിരുതൻ താനെന്നവൻ ചൊന്നതാം വീരോദിതം
കരളിൽ കഠാരപോൽ തറച്ചു കഠോരമായ്
ഗുരുവിൻ ദീനേക്ഷണം തകർത്തു ഹൃദ്ബന്ധങ്ങം.
കരഞ്ഞു കരഞ്ഞഥ കഴഞ്ഞു കണ്ണീരിനാൽ
കവിളിൽ നീർച്ചാലൊടേ കഴിഞ്ഞു ശിഷ്യാഗ്രിമൻ.

ഗുരുദ്രോഹി

ഗുരുദ്രോഹം ആത്മഹത്യയ്ക്കു കളമൊരുക്കവേ യൂദാസ്
കാട്ടിക്കൂട്ടുന്ന നൈരാശ്യജനകമായ ചേഷ്ടിതങ്ങളം.

— അന്നനട —

ഇരുൾച്ചുരുളെങ്ങുമുഴന്നു ചൂഴന്നു
പുകഞ്ഞിടുന്നുള്ളം ചവറുചൂള പോൽ.
വെളിച്ചമില്ലേതുമിരുട്ടിലാണ്ടിവൻ
പുലർച്ച കാണ്മീല തെളിച്ചമറ്റുപോയ്–
നിറഞ്ഞിടുന്നെങ്ങും നിരാശതാധൂമം
പടർന്നു കേറുന്നു തകർക്കുവാനെല്ലാം.
കുത്ത കൈയെങ്ങും ചെറുത്തു നിൽക്കുന്നു.
മറുക്കുവാൻ മേലാ സഹിക്കുവാൻ മേലാ.
കരാളകാളിമ പടം കടഞ്ഞിതാ
കഠോരദംഷ്ടയോടടുത്തിടുന്നഹോ !
ഗുരുദ്രോഹരക്ഷസ്സുരിശമോടെന്നെ–
യറഞ്ഞിടാൻ തന്നെയണഞ്ഞിടുന്നിതാ.

തണലരുളിടും സുരദ്രുമത്തിനെ
തകർത്തിടുന്നൊരു കഠാരമായി ഞാൻ.

സുരഭിതന്നുടെ സുഖാമൃതരസം
നുകർന്നു വന്ന ഞാൻ മശകമായഹോ !
പ്രകാശധാരയിൽ വിരാജിതനിവൻ
പ്രചണ്ഡകേതുവായ് പകന്നിതാ ജവം.
സഹോദരസ്നേഹസുധാംശുബിംബത്തെ
വിമോഹരാഹുവായതിക്രമിച്ചു ഞാൻ.
പ്രശാന്തിചന്ദ്രികാവനികയിലഹോ !
നിതാന്തധൂമികാനുര പടർത്തി ഞാൻ.
സനാതനസത്യപ്രഭാസരണിയി–
ലനീതികണ്ടകാവലി നിരത്തി ഞാൻ.
സുകൃതസാരസസരോവരം തന്നിൽ
വികൃതദുഷ്കൃതവിഷം കലർത്തി ഞാൻ
വഹിക്കുവാനാകാ സഹിക്കുവാനാകാ
നിനസ്സുവാൻപോലുമരുതെനിക്കഹോ!

വികാരവൈകൃതമുടലെടുത്ത പോൽ
വിരൂപനായ് ജ്ഞാനസുഭഗന്നുപാഞ്ഞു പോയ്
പടി പടിയായി പുരോഹിതസൗധ–
മടിമുടിയോളം കരേറി സത്വരം
ഗുരുദ്രോഹമൂല്യമെടുത്തവൻ നീട്ടി
പുരോഹിതനൊട്ട പറഞ്ഞുടനേവം:
പടഹമെന്നപോലടിച്ചിടുന്നുള്ളം
പിടിക്കണം ക്ഷണം ഗുരുദ്രോഹനാണ്യം.
പലവുരുവവനുരച്ചു കേണിട്ടും
തിരിച്ചെടുത്തീല ചതിപ്പണമൊന്നും.

പരവശനവനണഞ്ഞു തൽക്ഷണം
പരാപരാലയം ജെറൂസലേം തന്നിൽ
കരുണപണമുടനെടുത്തവൻ നേരെ–
യെറിഞ്ഞകത്തഥ കടന്നുടൻ തന്നെ.
പകച്ചുപാഞ്ഞവനടുത്തു ഗത്സെമേൻ
പരിസരം തന്നിലുഴറി വീണുപോയ്.

അരുവി 'കെദ്രോൻ' തൻ കരച്ചിൽ കേട്ടവ–
നൊരുവിധമെണീറ്റിരുന്നവശനായ്.
വികാരവീചി തൻ വിമർദ്ദനമേറ്റു
നിരാശനായവൻ നിനച്ചതിദ്രുതം:

പ്രസൂനപാവനം തവാനനം ഗുരോ!
മുകർന്നിവൻ ചതിച്ചിവിടെ വച്ചഹോ!
പണപ്പിശാചനായ് പകർന്ന ഞാനിതാ
പിണത്തിനുസമമമർന്നു നീറുന്നു.
ഗദാർത്തരെത്തൊട്ട സുഖമരുളിയ
പ്രസാദപൂരിതം കരം ഞെരിച്ചിവൻ.
മരിച്ചു മുന്നുനാൾ കഴിഞ്ഞ ലാസറി–
ന്നരിയ ജീവനെക്കൊടുത്തൊരെൻഗുരോ!
പരന്റെ ജീവനെയപാകരിക്കുവാൻ
കരുക്കളം നീക്കിയ ദുരന്തപാപി ഞാൻ.
പിണങ്ങുവോരെയും തുണച്ചണയ്ക്കുവാൻ
സരണികാട്ടിയ പരമധാമത്തെ

കെടുത്തുവാൻ മനം കൊടുത്തുപോയൊരു
ഗുരുത്വമറവനിവൻ കൊടും പാപി.
പരസ്നേഹാമൃതം പകർന്നരുളിയ
പരംപുരുഷനെ കവർന്ന കാപഥൻ
പരദ്രവ്യം പററി പരംപൊരുളിനെ
പരസ്യമായ് വിററ പരമവഞ്ചകൻ.
പരദ്രോഹത്തിനു കരാളകാകോളം
ഗുരുദ്രോഹത്തിനു സ്മരണമണ്ഡപം
വഹിക്കുവാൻ മേലാ സഹിക്കുവാൻ മേലാ
നിനയ്ക്കുവാൻ പോലുമരുതെനിക്കഹോ !

പടർന്നടുക്കുന്ന ചിതാഗ്നിജ്വാലകളം
പിടിക്കുവാനെന്നെ കടുക്കുവാനതിൽ
കടന്നുവന്നിടുന്നിതാ പിശാചങ്ങളം !
കൊടിയദംഷ്ട്രയോടടുത്തിടുന്നിതാ !
കരാളഹസ്തങ്ങളം ! നഖരപംക്തിക-
ളലറിടും രക്ഷോഗണങ്ങളം ചുററിലും !
തുരുതുരെയിതാ നരകസർപ്പങ്ങളം !
നിരനിരയായി ഗരളവഹ്നിയിൽ !
പ്രചണ്ഡവാതമൊന്നിതാ ചുഴലുന്നു
പിടിച്ചെടുത്തെന്നെ പറത്തിടുന്നിതാ !

ഉഴറിപ്പാഞ്ഞുടനലറിക്കൊണ്ടവ-
നടവിയിൽ വള്ളിപ്പടർപ്പതിലൂടെ

തകർന്ന ഹൃത്തൊടേ തകർത്തുകാട്ടകം
തിമർത്തുപാഞ്ഞഹോ ! കരേറി സത്വരം
മരമൊന്നിൽ ലതാനിബദ്ധകണ്ഠനായ്
കുതിച്ചുചാടിനാൻ കുരുങ്ങിനിന്നുപോയ്.
പകച്ചു പാതാളം കിതച്ചു ദിക്കുകൾ
വിറച്ചു വേതാളചിശാചത്രതങ്ങളും
മുടിഞ്ഞതോടവൻ പിടഞ്ഞുടിഞ്ഞുടൻ
കടുത്തപാതകം കെടുത്തിട്ടും ജന്മം.

സഹിഷ്ണുതാമൂർത്തി

പീലാത്തോസിന്റെ മുമ്പിൽ.

വിസ്താരമധ്യേ ക്രിസ്തു നിർദ്ദോഷിയാണെന്നു തെളിഞ്ഞിട്ടും ഭീരുവായ പീലാത്തോസ് യഹൂദരുടെ ശാഠ്യത്തിനു വഴങ്ങി അദ്ദേഹത്തെ ക്രൂശിക്കാൻ വിധിക്കുന്നു.

— കേക —

വെളിച്ചം പരന്നീല പുലരിവിരിഞ്ഞിട്ടും
തെളിഞ്ഞീലംശുമാലി വലഞ്ഞു പകച്ചപോൽ.
ചികഞ്ഞീലേതും തന്നെ പതംഗാവലിയെങ്ങു-
മലഞ്ഞുതിരികയായ് ഗോക്കൾ പുൽത്തകിടിയിൽ
കുഴങ്ങിമേയാതൊന്നുമജങ്ങളടവിയിൽ
കഴിഞ്ഞങ്ങിടയന്മാരന്ധാളിച്ചുതാതിടം.
പകർന്നു ചരാചരരൂപഭാവങ്ങൾ മേന്മേ-
ലമന്ദപോകമ്പോലെയാശ്വാസനിശ്വാസങ്ങൾ.

പീലാത്തോസ് റോമാസമ്രാട്സീസറിൻ സ്ഥാനപതി
യൂദയാനാട്ടുവാഴും ഗവർണർ സമ്പാധിപൻ
വലഞ്ഞു വിഷണ്ണനായുണർന്നെണീക്കവേ
കുഴങ്ങിയതിൻ കാര്യമോരുവാനരുതാതെ,

ക്രൂഡിയ ജഗദേകസുന്ദരി ഗുണരാശി
പ്രൗഢനാം പീലാത്തോസിൻ പ്രാണാധീശ്വരി സതി
ക്ഷീണയായെണീറ്റന്നു സ്വപ്നത്തിലസ്വസ്ഥയായ്
കാണിയും സുഖം തോന്നീലെത്രുവാനത്യാഹിതം !

കേട്ടങ്ങു ജനാവലിമുഴക്കം കോലാഹലം
കണ്ടഥ തൻനേക്കോടിവന്നിടും പുരുഷാരം
ധരിച്ചു കാര്യാദികം പ്രേയസീവചസ്സിനാൽ
ദഹിച്ചു പീലാത്തോസിന്നാംത്തടമടിസ്ഥടി.

ഉണ്മയായ് വെണ്മവീശിവിലസുമീശൻതന്റെ
കൺമണിതന്നിൽ നിന്നുമുതിർന്നു കിരണങ്ങൾ
പ്രസരിച്ചവിടെങ്ങുമിളക്കി കളിരൊളി
പ്രകാശം പരത്തിടും ദിവ്യമാം ജ്യോതിസ്സുപോൽ.

നീതിപീഠത്തിലെത്തി പീലാത്തോസ് ന്യായാധിപൻ
കേസുവിസ്താരം മെല്ലെ തുടങ്ങി തടവെന്യേ
പ്രതിഭോസമ്പന്നനപ്പുരുഷൻ, മിശിഹാതൻ
പ്രഭാവോൽക്കർഷം കണ്ടു ചഞ്ചലമനസ്കനായ്
ക്ഷുബ്ധരാം യഹൂദരോടുച്ചത്തിൽ ചോദിക്കയാ–
''യെന്തൊന്നാണപരാധം ചെയ്തതിപ്പുമാൻ ചൊൽവിൻ.''
''ചെയ്തായ്കിലപരാധമെങ്ങളിപ്പുമാൻതന്നെ
കൊണ്ടിങ്ങുവന്നീടുമോ ?'' ചൊന്നടൻ ജനാവലി.
ഉത്തരമനാശാസ്യം കേട്ടക്കവേ ന്യായാധിപൻ
സത്വരം മൊഴിഞ്ഞിതഥ മസ്വസ്ഥൻ പ്രതാപവാൻ

''കൊണ്ടുപോകുവിൻ നിങ്ങടം വിധിപ്പിൻ യഥാവിധി
കുറത്തിനൊക്കും വിധം''; കഥിച്ചു ജനതതി:—
''ഞങ്ങടംക്കില്ലധികാരം വിധിക്കാൻ വധത്തിനെ-''
ന്നുദ്ഘോഷിക്കവേ പ്രതിതന്നോടായ് പ്രശ്നാവലി.

''യഹൂദജനങ്ങടം തൻ രാജനോ ചൊൽക നിങ്ങ-
ളു''ഹിതം കൂടാതീശനരുളി പ്രത്യുത്തരം.
''ആത്മപ്രേരണയാണോ പരപ്രേരണതാനോ
പ്രേരകമായി ചൊല്ല, ചോദിപ്പാനിടം ചോദ്യം''
''നിങ്ങളെ വിചാരണയ്ക്കാനയിച്ചെൻ മുന്നിലായ്
നിങ്ങടംതൻ രാജ്യക്കാരും വൈദികമുഖ്യന്മാരും
കഥിക്കു നിങ്ങടംചെയ്തോരധർമ്മപരമ്പര.''
ശ്രുവിക്കേ മന്ദം ക്രിസ്തു പറഞ്ഞു മറുമൊഴി;

''ഐഹികമല്ലെൻ രാജ്യം, രാജ്യമൈഹികമാകിൽ
പോരാടി നിന്നേനെയെൻ പാർഷദർ വഴങ്ങാതെ.''
''രാജനോ നിങ്ങടം ചൊൽക''യെന്നൊരുമൊഴികൂടി
നീതിപീഠത്തിൽ നിന്നു കേടംക്കവേ പറഞ്ഞീശൻ:
''ചൊന്നല്ലോ നിങ്ങടംതന്നെ രാജനാണിവനെന്നു''
ചൊല്ലയായ് തുടർന്നീശ''നെന്നുടെ ജനനവും
മന്നിലെ നിവാസവുമുൺമതൻ സാക്ഷ്യത്തിനാ-
യെന്നുടെമൊഴി കേടംപ്പൂ സത്യതൽപരരെല്ലാം.''

കേടംക്കവേ തിരുമൊഴി പീലാത്തോസ് യഹൂദരോ-
ടുദ്ഘോഷി''ച്ചിയാളിൽ ഞാൻ കല്പഷം കാൺമീലേതും''

പിന്നെയും ന്യായാധിപനരച്ച ''പതിവുപോൽ
മോചനമേകട്ടയോ പെസഹാകാലത്തു ഞാൻ
നിങ്ങടെതൻ രാജാവാകുമിപ്പുമാനോതീടുവിൻ''
''ബാറബാസ് മതിയെങ്ങടെക്കെ''ന്നവർ ശഠിക്കയായ്.

കള്ളങ്ങടെ കവർച്ചകടെ കൊലപാതകം കൊള്ള–
യിത്തരം നിരവധി കുറമുറവൻ ക്രൂരൻ
ബാറബാസ് വിമുക്തനായ്ത്തീരുവാനിച്ഛിക്കയായ്.
കുറമറോറാനെ ശഠരിച്ചിപ്പു കുരുതിക്കായ്.

ക്ഷുബ്ധമാം ജനവൃന്ദമിരമ്പിമറിഞ്ഞിട്ട–
മ്പുപോൽ മഥിക്കവേ നിന്നീശനക്ഷോഭ്യനായ്
നിശ്ചലഭാവോൽക്കർഷമീശനിൽക്കണ്ട നീതി–
പീഠസ്ഥൻ പീലാത്തോസുമമർന്നു വിവശനായ്.

''യൂദയാരാജ്യം തൊട്ട ഗലീലാദേശത്തോളം
വിപ്ലവക്കൊടുങ്കാറുവിതച്ച വിളയിക്കാൻ
വ്യഗ്രനായനുക്ഷണമക്ഷീണം യത്നിച്ചിട്ട–
മിപ്പുമാൻതന്നെ ക്ഷണം ക്രൂശിക്കാൻ വിധിക്കണം..''

ഗലീലാദേശീയനാണീശനെന്നൂഹിച്ചുട–
നയച്ചു പീലോത്തോസും ഹേറോദിൻ സമക്ഷത്തിൽ.
ദുർവൃത്തൻ ഹേറോദനു മീശനോടനവധി
പ്രോദ്യങ്ങടെ പ്രോദിക്കയായത്ഭുതകർമ്മം കാണ്മാൻ

ഭജിച്ചു മൗനമീശൻ ഹേറോദൻ ഭോഗശനായ്
കൊതിച്ചപോലൊന്നുമേ കാണാഞ്ഞു നീചാഗ്രണി
ഹാസ്യമായ് ശ്രുഭ്രവസ്ത്രമണിയിച്ചീശൻ തന്നെ
പുച്ഛിച്ചു പീലാത്തോസിൻ പക്കലേയ്ക്കയക്കയായ്.

''കുറങ്ങും തെളിയിക്കാനാർക്കുമേ കഴിയാഞ്ഞു
വിട്ടയക്കുവൻ ഞാനുമിപ്പുമാൻ തന്നെയിപ്പോഴും.''
പീലാത്തോസ് വദിച്ചേവം യഹൂദജനാവലി
രോഷമോടുരച്ചുടനാവേശവശഗമായ്
''ദൈവത്തിൻകുമാരനെന്നിപ്പുമാൻ ചൊന്ന തന്നെ-
യീശ്വരകല്പനായി കല്പിച്ചുനടക്കയായ്
ദൈവദൂഷണമിദം ചൊൽവോനെ വധിക്കണ''-
മെന്നവരട്ടഹാസം മുഴക്കി നിലകൊണ്ടു.

ജല്പനമേവം കേട്ടു പീലാത്തോസന്ധാളിച്ചു
പോദിച്ചു: ''നിങ്ങളെങ്ങനിന്നിങ്ങുവന്നീടുന്നു?''
മൗനമായ് നിൽക്കുമീശൻ തന്നൊടായ് ന്യായാധിപൻ
ഗൗരവമൊടേ ചൊന്നു: ''നിങ്ങളെ ക്രൂശിക്കാനും
വിട്ടയക്കാനുമിപ്പോളെനിക്കുണ്ടധികാര-
മിക്കാര്യമറിവില്ലേ'', സത്വരമീശനോതി:
''നിങ്ങൾക്കീയധികാരമുണ്ടാമോ ലഭിക്കായ്കി-
ലുന്നതത്തിങ്കൽനിന്നും'' പിന്നെയുമുരച്ചീശൻ
''കുറമിങ്ങേററം ചെയ്തോനെന്നെയിങ്ങേൽപ്പിച്ചോനാ-
ണെന്നതാം തിരുമൊഴി മമ്മഭേദകമായി.

ക്രിസ്തുക്കേയാം പത്നി ക്ലാഡിയ സ്വപ്നത്തിങ്ക–
ലസ്വസ്ഥയായിത്തീന്ന വസ്തുതയുംക്കൊള്ളവേ
പീലാത്തോസ് പരുങ്ങിനിന്നാരാഞ്ഞു മിശിഹായെ
വല്ല ജാതിയും മുക്തനാക്കവാനൊരുമാർഗ്ഗം.

മുൾമുടി ശിരസ്സിൽ വച്ചടിച്ചും കരങ്ങളിൽ
ഞാങ്ങണച്ചെങ്കോൽവച്ചും ധൂമ്രമാം മേലങ്കികൊ
ചാത്തിയും പരിഹാസരാജനായ് കല്പിച്ചവ–
രാത്തുടൻ പീഡനങ്ങളും തുടങ്ങി ഭേദമാതും.
വിവിധം വിമർദ്ദനമേല്പിച്ച ദയനീയ–
സ്ഥിതിയിൽ പീലാത്തോസും കാട്ടിനാനീശൻതന്നെ.
പകന്നീലവക്ഹോ ! തെല്ലുമേ മനോഭാവം.
പരിവർത്തനമേതും നിർദ്ദയർക്കെളുതല്ല.

യഹൂദരട്ടഹാസം കൊണ്ടുടൻ ജെറൂസലേ–
മുലച്ചു നിലകൊണ്ടു ക്രൂശിക്കാൻ മിശിഹായെ.
''മോചിക്ക ബാറബാസെ, ക്രൂശിക്ക മിശിഹായെ''
ശോചൃമീയാക്രോശങ്ങളും മാറ്റൊലിക്കൊണ്ടുവാനിൽ.

''ക്രൂശിക്കാനിപ്പുള്ളിയെ വിധിച്ചീടായ്കിലുടൻ
സീസറിൻ മിത്രമല്ല, ശത്രുതാനസന്ദേഹം''
സീസറിൻ വിരോധിയായ്ത്തീരുകിൽ തന്റെ സ്ഥാനം
സത്വരം തകർന്നുപോമെന്നതും നിനയ്ക്കയാൽ
കർത്തവ്യവിമുഖനായ് നിന്നുപോയ് പീലാത്തോസും
നീതിപൂർവ്വകമൊന്നും ചെയ്യുവാനരുതാതെ.

ക്ഷാളനം ചെയ്യുകൈകളും, കഥിച്ചു ''പങ്കില്ലയീ–
നീതിമാൻ തന്റെ നറുംചോരയിലെനിക്കേതും''
തൽക്ഷണം യഹൂദരുമുച്ചത്തിലുരയ്ക്കയാ–
''യിച്ചോര ഞങ്ങളേറ്റു ഞങ്ങൾതൻ തനൂജരും.''

''കൊണ്ടുപോകുവിൻ നിങ്ങൾ ക്രൂശിക്കാൻ യഥോചിതം
നിങ്ങൾതൻ രാജാവാകും നാസറേശനെയിനി.''
നീതിയെ ക്രൂശിക്കയായ് ഭീതിയാലഹോ ! ചിത്രം !
ചിന്താഗ്നിക്കേറെമിരയായിപ്പോയ് പീലാത്തോസും.

കാപട്യം നടമാടി, പാവനം ന്യായാസനം
കൗടില്യകുടീരമായന്ധതമസ്സുടിമയായ്.
കാളിമപരക്കയോ കാളരാത്രിപോലെങ്ങും ?
വ്യാളങ്ങളാസ്യം നിട്ടിഗ്രസിക്കാനടുക്കയോ ?
സത്യദീപത്തിൻ ശിഖ കെടുത്താനടുത്തിട്ടം
മിഥ്യതൻ കൊടുംകാറു തകർത്തു തുടങ്ങിയോ ?
കരുണാമൃതമൂറുമുറവ വരട്ടുവാൻ
കരാളോഷ്ണമായ ഗ്രീഷ്മംതാൻ വരികയോ ?
സ്നേഹപ്പൊൽക്കതിരുകളും മൂടുവാൻ കരിംപടം
വിദ്വേഷവിഷക്കാറാൽ വീഴ്കയോ തിരയ്ക്കുള്ളിൽ.

യജ്ഞമൂർത്തി

സ്ലീബാപഥത്തിലൂടെ.

ദുസ്സഹമായ പീഡനങ്ങളും സഹിച്ചു കാൽവരിയിൽ
എത്തിയ ക്രിസ്തു ക്രൂശിതനാകുന്നു.

— നതോന്നത —

ആസുരമാമട്ടഹാസം മുഴങ്ങുന്നു ജെറൂസലേം
പൈശാചിക രംഗമായിപ്പകരുന്നയ്യോ !
ദുഷ്ടയൂദർ നാരകീയരക്ഷസ്സുകളെന്ന പോലെ
രുഷ്ടരായി മിശിഹായെ മർദ്ദനം ചെയ്‌വൂ,
നിഷ്‌ഠുരമാം പീഡനങ്ങളിഷ്ടംപോലെ ചെയ്തു ക്രൂശിൽ
നിഷ്‌കരുണം തൂക്കിക്കൊല്പാൻ തുടങ്ങുന്നിതാ !

മുഷ്കിരീടമടിക്കുന്നു, രക്തധാരമുഖമാകെ,
താഡനങ്ങളടിയ്ക്കുടി, തളർന്നുമേനി.
മാംസപേശി താറുമാറായേകവ്രണമടിയോള-
മാപാദശീർഷകം നീറി, യാതനയേറി.
കന്ധരത്തിൽ കനമുറ്റ കുശ്രുമേറ്റികശ്‌മലന്മാ-
രുന്തിത്തള്ളിക്കൊണ്ടുപോയി മർത്യപാപത്തെ.
കുശ്രുമേന്തിവേച്ചുവേച്ചു കാലിടറിവീണവീണു
ധാരധാരയായിവാർന്നു ചോരയും നീരും.

അന്ത്യരക്തകണംപോലും ചിന്തിയീശൻ മർത്യലോക-
മുദ്ധരിക്കാനുറയ്ക്കുന്ന സ്നേഹവാരാശി.
സ്നേഹമെത്രയുണ്ടുദാത്തമായ്, സ്നേഹിതർക്കുവേണ്ടിജീവ-
നാഹുതിചെയ്വതിലേറെ ധന്യധന്യമായ്.
'ദുർഘടമാർന്നിടുങ്ങിപ്പോം സ്വർഗ്ഗപഥം' തന്നിലൂടെ
കേറാം നമുക്കിടറാതെ കാൽവരിമീതെ.
നയിക്കണേ ജ്യോതിർമയ ! തെളിക്കണേ മാർഗ്ഗദീപം
ക്ഷമിക്കണേ കലുഷങ്ങളം നമിപ്പൂ നാഥാ !

ശമദമപ്രഭാവമേ ! പ്രശാന്തിതൻ പ്രഭോതമേ !
പൊഴിക്കണേ കൃപാമൃതം സഹിക്കാനേതും.
വഹിക്കുവാനരിപ്പമാം സ്ത്രീബാതാങ്ങിയടുക്കുവാ-
നനുഗ്രഹം ലഭിച്ചൊരാശീമോനെപ്പോലെ
സംസാരമാം സാഗരത്തിലലതല്ലിയിരമ്പുന്ന
സ്ത്രീബാവഹിച്ചെത്താനെന്നെത്തുണക്ക വിഭോ !
ക്ഷമിക്കണേ സ്നേഹനിധേ ! തെളിക്കണേ മാർഗ്ഗദീപം
തുണക്കണേ സ്ത്രീബാഭരം വഹിക്കാൻ വിഭോ !

''എന്നുടേതാം സ്ത്രീബായേത്രമനായസമധുരമാ-
മെന്നോടൊത്തുവഹിക്കുകിലാശ്വാസാമൃതം''
തിരുമൊഴിയീദൃശമായരുളിയ പരാപര !
നമിപ്പൂ ഞാൻ ഭവനെന്നെത്തുണക്ക വിഭോ !

ക്രൂശുമേന്തിയവശനായണഞ്ഞിടുമവിടത്തെ
ശോകാവേശവിവശരാം മനസ്വിനിമാർ

സന്താപാശ്രു കണികനിന്നു വാവിട്ടകേണാദരിക്കേ
സാന്ത്വനത്താലകക്കരുന്നണർത്തും നാഥാ !
നമിപ്പൂ ഞാൻ ചിത്സ്വരൂപ ! ക്ഷമിക്കണേ കല്മഷങ്ങളും
പൊഴിക്കണേ കൃപാമൃതം തെളിക്കമാഗ്ഗം.

''ജെറുസലേം പുത്രിമാരേ ! കരയായ്വിനെന്നെച്ചൊല്ലി
കരയുവിനാത്മജർക്കും നിങ്ങൾക്കുമായി.''
തിരുമൊഴിയേവമോതിയല്ലലെഴും മനസ്വിനീ-
മനസ്സിനു കുളിരേകും കൃപാബ്ധേ ! ഭവാൻ
കരഞ്ഞുകൊണ്ടണഞ്ഞിടുമെന്നിൽക്കനിഞ്ഞരുളണേ
കടക്കണ്ണൊന്നണയ്ക്കണേ കാരുണ്യമൂർത്തേ !

ജറുസലേം നാശമെന്നു പ്രവചനം ചെയ്തൊരീശാ!
പൊറുക്കണേ കല്മഷങ്ങളും തുണയ്ക്ക നാഥാ !
നമിപ്പൂ ഞാൻ സ്നേഹനിധേ !ജപിപ്പൂ ഞാൻ ദീനബന്ധോ!
സമാശ്രയം ഭവാനല്ലോ തെളിക്കമാഗ്ഗം.

''പച്ചമരമിവ്വിധമായ് കത്തിനീറിത്തകരുകിൽ
ശുഷ്കദ്രുവിൻ കഥകഷ്ടം''മെന്നോതും നാഥാ!
പാപലേശമേശിടാത്ത തിരുമേനി തകരവേ
പങ്കിലമാം മർത്യമേനിയോരാമോ ? ഗുരോ !
ക്ഷമിക്കണേ കല്മഷങ്ങളും പൊഴിക്കണേ കൃപാമൃതം
തുണക്കണേ സ്ത്രീബാലരും വഹിക്കാൻ വിധോ !

തന്നെയനുഗമിക്കുവാനണയുവോനാശാപാശ–
മകറിത്തൻ കൃശുമേന്താൻ കല്പിച്ച നാഥാ !
കലുഷമാം രാഗദ്വേഷതരംഗങ്ങളടക്കുവാൻ
കൃപാർദ്രമാം സ്നേഹാമൃതം വർഷിക്ക വിഭോ !

ആർത്തത്രാണമാത്മരക്ഷയ്ക്കാത്യന്തികമൗഷധമെ–
ന്നതൃദാത്തമാദർശമായ് വരിച്ച ഗുരോ !
സ്വാർത്ഥപാശമറുക്കുവാനാർത്തിയേതും സഹിക്കുവാൻ
വർഷിക്കണേ കൃപാമൃതം തുണക്ക വിഭോ !

സ്വാർത്ഥരൂപമഴിയുമ്പോളാത്മഭാവാങ്കുരം പൊട്ടി
സ്നേഹലത പടരുമെന്നരച്ച ഗുരോ !
ജഡമഴിഞ്ഞങ്കുരങ്ങളെഴുന്നിടും ബീജംപോലെ
ജഡം കൃശിച്ചാത്മസത്ത തെളിക്ക നാഥാ !
താമസമാം ജാഡ്യം പോക്കാൻ സാത്വികമാം
ബോധമേല്ക്കാൻ
വർഷിക്കണേ കൃപാമൃതം നമിപ്പൂ നാഥാ !

''പഞ്ജരങ്ങം പക്ഷികാംക്ഷം മാളമെങ്ങും നരികാംക്ഷം
പാർപ്പിടമായുണ്ടെനിക്കോ തലചായ്ക്കുവാൻ
തെല്ലിടവുമില്ലെ''ന്നോതി ഭ്രസ്വഗ്രുങ്ങം തന്നിടയ്ക്കും
കൃശിൽപോലും തലചായ്ക്കാനാവാത്ത നാഥാ !
നമിപ്പൂ ഞാൻ ശമനിധേ ! ജിപ്പൂ ഞാൻ ദമരാശേ !
ക്ഷമിക്കണേ കലുഷങ്ങം തുണക്ക വിഭോ !

ക്രൂശുമേന്തിത്തളർന്നഹോ! കാൽവരിമേൽ വീണൊരീശാ!
രക്താംബരമുരിഞ്ഞയ്യോ ! തോല്വുരിക്ഷംപോൽ.
നഗ്നമായ തിരുമേനി വലിച്ചവർ കൈകാലുകളും
ക്രൂശിനോടുചേർത്തു നേരേ കാരിരുമ്പാണി
ശക്തമായിത്തറച്ചയ്യോ ! പരിഹാരയജ്ഞവേദി
രക്തമുക്തഹാരം ചാർത്തി ശ്രുഷ്ടമായ് നാഥാ !
പാശബദ്ധം സ്ത്രീബായുടനയത്തിവൻകഴിക്കള്ളി-
ലിട്ടനേരം വിട്ടുപാടേ സന്ധിബന്ധങ്ങളും.
സംശ്രുഷ്ടമാം മാംസപേശ്യാദ്യസ്ഥിമജ്ജാസിരാപംക്തി
സർവ്വാവയവമർപ്പിച്ചല്ലോ യജ്ഞപീഠത്തിൽ.
നമിപ്പൂ ഞാൻ ക്രൂശിതേശാ ! ക്ഷമിക്കണേ കല്മഷങ്ങളും
പൊഴിക്കണേ കൃപാമൃതം സഹിക്കാനേതും !

പങ്കിലമാം മർത്യമാംസരക്തമേറ്റ പാപമെല്ലാം
സ്നേഹാഗ്നിയിൽ ഹോമിക്കുവാൻ വഹിച്ചൊരീശാ !
പാവനമാം തിരുമേനിയാഹുതിയ്ക്കായങ്ങരുളി
പാപബോധമുണർത്തുവാൻ മർത്യരാശിയിൽ:
നയിക്കണേ ജ്യോതിർമയ ! തെളിക്കണേ മാർഗ്ഗദീപം
വഹിക്കുവാൻ സ്ത്രീബാരേം നമിപ്പൂ നാഥാ !

പരമയജ്ഞം

കാൽവരിയിൽ.

ക്രിസ്തു സ്നേഹബലി സമയത്തു്, തന്നെ ക്രൂശിച്ചവർക്കു മാപ്പു നൽകാൻ പ്രാർത്ഥിക്കുന്ന ഹൃദയസ്പർശകമായ ദൃശ്യം.

— മഞ്ജരി —

രക്താഭിഷിക്തനായ് ക്രൂശിതനാമീശൻ
ദൃശ്യനായസ്താചലാർക്കനൊപ്പം.
പാശ്വങ്ങം രണ്ടിലും ക്രൂശിതർ ഘോരന്മാ-
രാശ്വാസമില്ലാതെ നിശ്വസിക്കേ
വിശ്വസാഹോദര്യം സംസ്ഥാപിച്ചീലോക-
മാശ്വാസകേന്ദ്രമായ് മാറിടുവാൻ
ലോകത്തിൻ കല്മഷമൊക്കെയുമാവാഹി-
ച്ചാഹുതിചെയ്തിടും ക്രൂശിതേശൻ
വൈരനിര്യാതനയക്ഷിതൻ താണ്ഡവം
കണ്ടുള്ളുരുകിത്തിളച്ചചിത്തം
കാരുണ്യപീയൂഷം കൺകളിലൂടിതാ
തൂകുന്നു ലോകത്തിൻ ശാന്തിക്കായി.

വിശ്വവിനാശകബീജം മുളപ്പിക്കും
വിദ്വേഷകാകോളബാധ പോക്കാൻ

മന്ത്രമൊന്നുച്ചരിച്ചാഗോളവ്യാപകം
മർത്യക്കരുതിപ്പേയൊന്നൊഴിക്കാൻ;
:''താതാ! ക്ഷമിക്കണേ ചെയ്വതെന്തെന്നിവ-
ക്കേതുമേ ബോധമില്ലജ്ഞരാണേ.''
സൗഹൃദകല്പകവാടിയിലാകല്പ-
സൗരഭം തൂകുമീഹൃദ്യസൂനം
ബോധമുണർത്തിടുമാത്മസഞ്ജീവനി-
മാധ്വീപകർന്ന വിളങ്ങിനിൽപൂ.

വെൺകളിപൂശിമിനുക്കിച്ചമച്ചൊരാ
''പ്രേതകുടീരങ്ങ''ക്കുണ്ടോബോധം?
കങ്കാളകാളിമയാളുന്ന മൂർത്തികം
തിങ്കളിൻവെണ്മ നുകർന്നിടുമോ?
പങ്കിലവാപിയിൽ കൂത്താടും കീടങ്ങം
പങ്കജസാരസ്യമാസ്വദിക്കാ.
ഹാസ്യമാം ഹാസമിളക്കിനിന്നപ്പോഴം
കൃസിതവൃത്തികളീശൻ നേക്കായ്.

പാശ്വസ്ഥൻ ക്രൂശിതനൊന്നാമൻ പുച്ഛമാ-
യീക്ഷിച്ചുചൊന്നുടനീശനോടായ്:
''രക്ഷകനെന്ന നീ ചൊന്നില്ലേ, പിന്നെന്തു
രക്ഷിക്ക നിന്നെയുമെങ്ങളെയും''
ചൊൽകയായ് ക്രൂശിതനന്യനവനോടാ-
''യില്ലേയേം നിനക്കീശ്വരനിൽ

കറത്തിനൊത്തൊരുശിക്ഷനാമർഹിപ്പൂ
ചെറുമേ കറമില്ലിപ്പുമാനിൽ''
താപാശ്രുവോടവനദ്ധ്യത്ഥിച്ചീശനോ–
''ടെന്നെയങ്ങോക്കണേ ചിത്സ്വരൂപ !
താവകരാജ്യത്തിലെങ്ങുമുള്ളപോ–
ളാശ്രയമങ്ങല്ലാതില്ല നാഥാ !''

തൽക്ഷണമീശൻ കനിഞ്ഞോതി''യിന്നു നീ
വന്നിടുമെന്നോടെൻ സത്യലോകം''
ആർജ്ജിച്ചാനച്ചോരനന്ത്യനിമിഷത്തി–
ലക്ഷയനിക്ഷേപഭണ്ഡാഗാരം.
ബോധമുണർന്നീടിൽ തെല്ലിടകൊണ്ടുതാൻ
നേടിടാം സായുജ്യപ്രാപ്തിയാക്കും.

ഘോരമാം 'ഖഡ്ഗ'ത്താലുടൽപ്പൂ തകർന്നശ്രു–
ധാരാവിലോലംഗിയായ്ക്രൂശിൻ ചോട്ടിൽ
നിന്നിടുമമ്മയെക്കണ്ടുകനിഞ്ഞീശൻ
വത്സലശിഷ്യനാം ജോണിനോടായ്
''നിന്നമ്മനില്പിതാ'', ഗീരേവമോതിത്തൻ
മാതൃസംരക്ഷണം ശിഷ്യന്നേകി
പിന്നെത്തന്നമ്മയോ''ടിങ്ങിതാനിൻ സുത–''
നെന്നോതി ജോണിനെ മാതാവിന്നും.
ബന്ധുവായമ്മയെ ലോകത്തിന്നേകി ഹാ !
ബന്ധവിമുക്തനായ് ലോകബന്ധു.

അന്ത്യമായ് ''സവ്വം സമ്പൂർണ്ണ''മെന്നോതി–
യർപ്പിച്ചുതന്നെത്താൻ താതന്നായി.
പാപപരിഹാരയജ്ഞം സമാപ്തമായ്
പാരിടം കുരിശും മൂടിയെങ്ങും.
മങ്ങിനിന്നംശുക്കളർക്കൊണ്ടോസ്പാനം
ഖിന്നനായ് മൂന്നുമണിക്കശീഘ്രം.
അണ്ഡകടാഹം തന്നുള്ളം കുലുങ്ങിപ്പോയ്
ചണ്ഡനാം മാരുതനാഞ്ഞടിച്ചു.
ക്ഷോണിവിറകൊണ്ടു, വൃക്ഷലതാദികളും
വക്ഷസ്സിലാഞ്ഞടിച്ചാഞ്ഞുവീണു.
പാറപിളർന്നുടൻ പ്രേതകുടീരങ്ങളും
താനേമാറായിത്തകർന്നുപോയി.
സവ്വേശ്വരാലയം തന്നിൽത്തിളങ്ങിടും
ചാരുതിരശ്ശീല കീറിരണ്ടായ്.
സവ്വചരാചരരൂപം വിവർണ്ണമായ്
സവ്വരും മാറത്തടിച്ചുകേണു.

പട്ടാളമേധാവിതാനും തൻകൂട്ടരും
പേടിച്ചുനിന്നു വിറച്ചുചൊന്നു.
''ദൈവകുമാരനാണിപ്പുമാൻ നിർണ്ണയ–
മിവ്വിധമല്ലായ്കിലുണ്ടാവില്ല.''

ക്രിസ്തുതൻ മൃത്യുവറിഞ്ഞു പീലാത്തോസു–
മാരായ്വാൻ വിട്ടതൻ പട്ടാളത്തെ

കന്തമൊരുടൻ കത്തിയിറക്കവേ
ചിന്തിപ്പോയ് ചങ്കിലെച്ചോരയെല്ലാം.

രക്ഷകനീശൻ തന്നുണ്മയുംക്കൊണ്ടൊരു
'ജോസഫരിമേത്യ'യെത്തിവേഗം
പീലാത്തോസ്തന്നിടം, വൈകാതെവാങ്ങിനാൻ
സമ്മതമീശനെസ്സംസ്കരിപ്പാൻ.

വാസനദ്രവ്യവും പട്ടവസനവും
വാങ്ങിവന്നെത്തിയ നിക്കോദിമസ്സ്
പൂജ്യമായെല്ലാമണിയിച്ച പൂമേനി
ജോസഫിൻ പുത്തനാം കല്ലറയിൽ
സംസ്കരിച്ചൊത്തൊരു കൽമുടിയിട്ടതിൽ
മുദ്രവച്ചാളകം കാത്തുനിന്നു,
മൂന്നാം നാളീശനയിക്കമെന്നോതിയ
സൂക്തത്തിൻ സാധുത ശോധിക്കവാൻ.

മാതാവാം മേരിയും മഗ്ദലമേരിയും
മറ്റുള്ള ഭക്തരുമന്ത്യപൂജ
ക്കേതിയോടപ്പിച്ചാസ്നേഹസ്വരൂപനെ-
യുംത്താരാലർച്ചിച്ചു കേണുപാരം.

സ്നേഹഗീതങ്ങൾ

(ഒൻപതാം ഭാഗം)

മാതൃസാന്ത്വനം

സന്തപ്തചിത്തയാണെങ്കിലും കന്യകാമറിയം മർത്യ ലോകത്തിനു സാന്ത്വനമരുളുന്നു.

— മഞ്ജരി —

സവ്വേശാ ! വേദന തിന്നുതിന്നെന്നുടെ
ചേതന മങ്ങിമയങ്ങിടുന്നു.
ക്രൂർത്തുമൂർത്തുള്ളൊരു 'ഖഡ്ഗ' മെന്നുംത്തടം
കുത്തിപ്പിളർക്കുന്നു ജീവേശ്വര!
ശോകാഗ്നിയെന്നുള്ളിൽ കുത്തിപ്പടരുന്നു
കാരുണ്യപീയൂഷം വർഷിക്കണേ
അങ്ങല്ലാതില്ലെനിക്കാശ്രയമെൻനാഥാ ?
താങ്ങുംതണലുമങ്ങെന്നുമെന്നും.

വത്സലസൂനോ! നീയെന്നുടെരക്തവും
മാംസവും ഹോമിച്ച സ്നേഹാഗ്നിയിൽ

കാലിത്തൊഴുത്തിൽ പിറന്നന്നുതൊട്ടുനിൻ
പൂമേനി പീഡനരംഗമായി.
ഹേറോദൻ മാരകഖഡ്ഗം ചുഴറ്റവേ
കൊണ്ടോടി നിന്നെയുമീജിപ്റ്റിൽ ഞാൻ.
അന്നേരംതൊട്ടെൻറെയുംത്താരടിക്കടി
ഭിന്നമായ് ഖഡ്ഗത്താൽ പൊന്നുമോനേ!
കാണാഞ്ഞുനിന്നെ ഞാനാരാഞ്ഞുഴന്നേറ
ദാരുണവേദനയോരാനാമോ ?
ക്രൂശുവഹിച്ചു നീ താഡനമേറേറ്റു
വേച്ചുവേച്ചുങ്ങഹോ! കാൽവരിയിൽ
വീണും പിടഞ്ഞുമെണീറുമന്നേരവേ
താണെൻറെ ഹൃത്തിങ്കൽ ഖഡ്ഗധാര.
ക്രൂശിതനായി നീ, കാരിരുമ്പാണിയാൽ
പേശലമേനി തകർന്നു നീറി
ചോരയും നീരുമായ് സാരാംശമൊക്കെയും
ചോർന്നു നീ ദാഹാർത്തനായി പാരം.
ദാഹിക്കുന്നെന്നോതുമോമനയ്ക്കെള്ളോളം
വെള്ളമേകീടുവാനാവാഞ്ഞയ്യോ !
എന്നുള്ളിലന്നേരമേറെയാരസിധാര
പിന്നെയുമെന്നെപ്പിളർക്കുന്നിതാ !

''ദാഹവിവശരായ്ത്തീരുവോരെന്നുടെ
ചാരത്തുവന്നു കുടിച്ചിടട്ടെ''
ഏവംതിരുമൊഴി മുകിനിന്നന്നു നീ
ജീവത്സലിലം തൻ തീർത്ഥമായി.

അക്ഷയതീർത്ഥം തൻ തുഷാർത്തിതീർക്കുവാ–
നാക്കുമെന്നുടെ തീർത്ഥപാദ !

മാനവത്രാണത്തിൻ ദാഹവൈവശ്യമോ
സ്നേഹാഗ്നി നിന്നെയുമുൾക്കൊള്ളവേ ?
സ്വാർത്ഥതാലോലുപർ താണുപോമുൾക്കാഴ്ച
ചിത്രത്തിലെന്നപോലീക്ഷിച്ചാമോ ?
തന്നെപ്പോലന്യനെ സ്നേഹിപ്പാനല്ലയോ
ധന്യമാം ശാസനമേകി നീയും
നിന്നെ മറന്നു നീ സോദരസ്നേഹത്താൽ
തന്നെത്താനർപ്പിച്ചു യാഗാഗ്നിയിൽ
എന്നിട്ടുമന്യോന്യം ദ്രോഹിക്കും സോദര–
ദർശനം ദാഹാർത്തി ചേർത്തതാമോ ?
ഇഞ്ചിഞ്ചായ് പട്ടിണികൊണ്ടുതകർന്നുപോം
പഞ്ചപാവങ്ങളെപ്പോററാതേതും
വിത്തേശർ മത്തരായ്തിന്നുതിമർക്കുന്ന
വിഭ്രാന്തികണ്ടാമോ ദാഹം ? സൂനോ !

നന്മനിറഞ്ഞതായ് മാലാഖാ വാഴ്ത്തിട്ട–
മെന്മനം വേദനയേല്പതെന്തേ ?
തിന്മതാൻ വേദനാഹേതുവെന്നോർത്തുന്ന
സന്മതിമാരൊക്കെ യുക്തിയുക്തം.
കല്മഷമേശാത്ത ദൈവജനനിയെ–
ന്നെൻ മേന്മ ഘോഷിപ്പൂ മർത്യരാശി.

മംഗലരൂപനാമീശൻതൻ വേശ്മമാ–
മെൻ ദേഹദേഹികയ്ക്കാമോ തിന്മ ?
അന്യാതിശായിയാമീദൃശമേന്മയാൽ
മാനിത ഞാനിതാ ! ശോകാബ്ധിയിൽ.

സ്നേഹംപകർന്നെങ്ങും ശാന്തിപുലർത്തുവാൻ
ജീവേശൻ മർത്യനായെന്നിലൂടെ
നന്മതൻ കേവലരൂപനാമെൻസുതൻ
തിന്മതൻ മൂർത്തിപോൽ മർദ്ദിതനായ്
വേദന–യാതന–നാനാവിധമായ
പീഡനമേറെറന്തേ ക്ലേശിതനായ് ?
നേരേയൊന്നാലോചിച്ചാർന്നിടാമുയ്ക്കാഴ്ച
നേരായജീവിതയജ്ഞത്തിനായ്.

മാനവരേവരും സോദരരൊന്നുപോൽ
താതനാണീശ്വരനെല്ലാവർക്കും
സോദരസ്നേഹം താനീശൻ തൻ ശാസനം
സോദരദ്രോഹമല്ലോർത്തിടേണം
നിസ്സ്വാർത്ഥസ്നേഹമാണീശ്വരനിശ്ചയം
നിഷ്കാമസേവനമെന്നപോലെ
സ്നേഹം നാം തമ്മിൽ പകർന്നു പുലർന്നീടിൽ
ദ്വേഷത്തിൻ കാലുഷ്യമുണ്ടാവില്ല.
വിദ്വേഷതൃഷ്ണകളാവേശിച്ചാത്മാവിൽ
സ്വാർത്ഥതാഭ്രതങ്ങൾ പററിനിൽപ്പൂ

തിന്മകൾക്കാസ്പദം ദ്വേഷാദിബാധകം
സ്നേഹാർദ്രഭാവങ്ങൾ നന്മകൾക്കും
ആഗ്നേയബാണങ്ങളാരിലും വർഷിപ്പൂ
സ്വാർത്ഥപിശാചങ്ങളസ്വശങ്കം.

ഉൾക്കാമ്പുരുക്കിത്തിളക്കുന്നസന്താപം
സ്വർണ്ണത്തെമാറേറുമഗ്നിക്കൊപ്പം
തിന്മയകലുവാൻ നന്മപകരുവാൻ
താപാഗ്നിപാകമാക്കുന്നു ചിത്തം
പങ്കമകന്നൊരുമർത്യനും തങ്കം പോൽ
താമസലോകത്തിൽ ലാലസിപ്പൂ
സൗഖ്യവും ദുഃഖവും പങ്കിട്ടെടുക്കുന്നു
പങ്കമറന്യനെ സ്നേഹിപ്പോനും.

സേവനലോലനായ് സ്നേഹം പകരുവോ–
നാലംബഹീനരെപ്പാലിക്കുവാൻ
ഭാഗ്യവും ഭോഗ്യവും പങ്കുവച്ചേകുന്നു
പിന്നെയും ദീനൻ തന്നാധിയേതും
ഹോമിച്ചൊഴിക്കുവാൻ യാതനയേൽക്കുന്നു
സാമൂഹ്യനീതി പുലർക്കിടുന്നു.
തിന്മയെവെല്ലുന്ന നന്മതൻ മേന്മയാൽ
സത്തമൻ സ്നേഹചൈതന്യധന്യൻ
ജീവിതയജ്ഞത്തിൽ സർവസ്വമർപ്പിച്ചും
തിന്മയെ ഹോമിപ്പൂ സജ്ജനങ്ങൾ

ദീനനെയുദ്ധരിച്ചീടുവാൻ സിദ്ധനും
ദേഹവും ദേഹിയുമർപ്പിക്കുന്നു.

അന്നാദി ദാനത്താൽ ജീവനം നേടുവോൻ
സ്നേഹത്തിൻ താലോലമാസ്വദിപ്പൂ.
സൗഖ്യമണച്ചെങ്ങും ദീനത പോക്കവേ
മർത്യത പൂവണിഞ്ഞുല്ലസിപ്പൂ.
സംഫുല്ലസൗഭഗശ്രീയേകും മർത്യത
സ്വർഗ്ഗീയസൗരഭം തൂകിനിൽപ്പൂ.

ദിവ്യദർശനം (i)

ഗത്സെമനിൽ.

(മൂന്നാം ദിവസം ഉയിർത്തെഴന്നേറ്റ ക്രിസ്തു ആദ്യ
മായി മശ്ദലനമേരിക്കു ദർശനമരുളുന്നു.)

— കേക —

പൂവ്രാഗമോടിനൻ കരങ്ങം വിരിക്കവേ
പൂവ്ദിങ്മുഖം തുടുതുടുത്തു തുടങ്ങയായ്.
പുലരി വരവേൽക്കാൻ തളിരും താരും ചൂടി
പനിനീർ തളിച്ചെങ്ങും തെളിച്ചുമഹീതലം.
ഇരവിൻകരിംപടമഴിഞ്ഞു മെല്ലെമെല്ലെ
മറഞ്ഞുതുടങ്ങവേ മുഷിഞ്ഞവാസസ്സോടേ
വരവായ് ക്ഷേത്രശിരോമാലിക മശ്ദലന
മഹിളാമണിമാരുമൊന്നിച്ചു വിഷണ്ണയായ്.
സൗരഭപൂരമെങ്ങും പകരും ദ്രവ്യങ്ങളും
സംവഹിച്ചവർ വേഗം കല്ലറയ്ക്കടുത്തെത്തി
അത്ഭുതവിവശരായ് നിന്നുപോയ് മറിച്ചിട്ട
കൽമൂടി കാൺകേ തത്ര കണ്ടതേയില്ല ജഡം.

ശോകമോടുടൻതന്നെ മറിയമോടിച്ചെന്നു
ശിഷ്യർത്തൻ വസതിയിലോതിനാം വിശേഷങ്ങം

പത്രോസും യോഹന്നാനും പാഞ്ഞെത്തിയതിശീഘ്രം
വസ്ത്രധരിച്ചവർ സംഭ്രാന്തിപൂണ്ട, പിന്നെ
കല്പറയ്ക്കകം പുക്ക നോക്കിനാനാദ്യം പത്രോസ്
തെല്ലിടമുമ്പേതന്നെ യോഹന്നാനെത്തീടിലും
ചണയാൽ തുന്നിച്ചേത്ത ശീലയൊന്നൊരുവശ–
ത്തണഞ്ഞുകിടപ്പതു കണ്ടവരന്ധാളിച്ചു.
ശിരസ്സുമൂടിക്കെട്ടിവച്ചൊരു തുവാലയും
ചുരുണ്ടുമടങ്ങിയങ്ങൊരിടത്തവർ കണ്ടു.

അപ്പൊഴമവക്കാക്കും ബോധ്യമായീല തെല്ലും
ചിൽപുമാൻതന്നെച്ചൊല്ലിയുള്ളതാം വേദപ്രോക്തം
മൂന്നാംനാളുയിത്തിടുമെന്നീശൻ തെളിവായി
മുന്നമെതുയോവട്ടമരുളി നിസ്സന്ദേഹം
ധരിച്ചീലേതുംതന്നെ പത്രോസോ യോഹന്നാനോ:
ഗ്രഹിപ്പാനരിപ്പമാമത്രതാവഹം സൂക്തം.
ദുഃഖിതരവർ പിന്നെ പാർപ്പിടം തന്നിൽ ചെന്നു
ദേശികവരേണ്യനെ നിനച്ചു കഴിഞ്ഞഹോ !

വികാരതരംഗങ്ങളുച്ചലിച്ചിരമ്പവേ
കരഞ്ഞുകരഞ്ഞങ്ങു നിന്നുപോയ് മറിയവും
തൽക്ഷണം പ്രത്യക്ഷമായിരുവർ ദൈവദൂതർ
കല്പറയ്ക്കകം തന്നെ കാൽക്കലും തലയ്ക്കലും.
ആശ്ചര്യാനന്ദാബ്ധിയിൽ മുങ്ങവേ സുഹൃജ്ജനം
കേട്ടൊരുചോദ്യം ''മേരീ, എന്തിനായ് കേഴുന്നു നീ''

''കൊണ്ടുപോയെൻ നാഥനെയെങ്ങാനുമവരഹോ!
വേണ്ടപോലൊന്നുംതന്നെയറിവില്ലെനിക്കേതും.''
''നിർജ്ജീവജനമധ്യേ ജീവർജ്ജീവനീശനെ-
യാരായ്വിലത്ഥമതിനില്ലല്ലോ, ധരിക്കുവിൻ.
മിശിഹാ മൊഴിഞ്ഞപോലെയത്തുകഴിഞ്ഞല്ലോ
ഗലീലാദേശത്തുവച്ചിതെല്ലാം കഥിച്ചില്ലേ ?''
മാലാഖാവചസ്സുകൾ കേൾക്കവേ സ്മരിച്ചവ-
രീശൻതൻ തിരുമൊഴി, നിഷ്ക്രമിച്ചുടൻ വിണ്ണോർ.

ചിന്താമഗ്നയാം മേരിതിരിഞ്ഞു തിരിക്കവാ-
നൊന്തൊരത്ഭുതം ! നിൽപ്പു ചിൽപുമാൻ സമക്ഷത്തിൽ
ഗ്രഹിച്ചീലവളാരാണതെന്നു തിട്ടക്കത്തിൽ
''കരയാനെന്തുണ്ടായെ''ന്നപ്പുമാൻ ചോദിക്കയായ്.
''മറച്ചുവച്ചോ നിങ്ങളെങ്ങാനുമെന്നീശനെ
പറയൂ എങ്ങാണെന്നു കൊണ്ടുപോരുവനുടൻ''
തോട്ടത്തിൻ കാവൽക്കാരനതെന്നു ശങ്കിക്കയാ-
ലിത്തരം ചോദിച്ചവളൽക്കണ്ണാകുലയായി.

''മറിയം'', എന്നു മന്ദം പ്രശാന്തമധുരിമ
തിരണ്ടതേനോലുമത്തുമൊഴി കാതിൽ വീഴ്കേ
''ഗുരുവേ,'' എന്നുമൊഴിഞ്ഞണഞ്ഞു തുപ്പാദങ്ങളെ
തഴുകിയണച്ചവളാനന്ദബാഷ്പം തൂകി
കഴിച്ചു നിമേഷങ്ങൾ സായുജ്യമടഞ്ഞപോൽ
മൊഴിയാതൊന്നും പിന്നെ ജീവനുക്തയാം മേരി.

അന്നേരം കഥിച്ചീശ‘‘നെൻ താതസവിധത്തിൽ
ചെന്നില്ലയിതുവരെ ഞാനതു ധരിക്ക നീ.
ചെന്നു നീ പറയണമെന്നുടെ സഹജരോ-
ടിന്നു ഞാനിതാ ! പോകുന്നെന്നുടെ താതൻ പക്കൽ-
നിങ്ങടം തൻ താതൻ പക്കൽ — നമ്മുടെ ദൈവത്തിങ്ക’’
ലിങ്ങനെയീശൻ ചൊല്ലി നിൽക്കവേ മറഞ്ഞുപോയ്.

ഓടിപ്പോയെല്ലാം മേരി കഥിച്ചു ശിഷ്യന്മാരോ-
ടീശനെ ദർശിച്ചതു മീശൻ താൻ വചിച്ചതും
ആറ്റാദപ്പളകം പൂണ്ടവേളീസദ്വാർത്തകളം
വിസ്മയസ്തിമിതയായോതിനാളെല്ലാരൊട്ടും !

ദിവ്യദർശനം (ii)

എമ്മാവൂസിൽ.

(ശിഷ്യന്മാരിൽ രണ്ടുപേർ എമ്മാവൂസിലേയ്ക്കു യാത്രചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കവേ അന്നയാത്രചെയ്ത ക്രിസ്തു, തന്നെപ്പറ്റിയുള്ള പ്രവചനങ്ങളുടെ സാരാംശം ഗ്രഹിപ്പിച്ച് അവരെ ഉദ്ബുദ്ധരാക്കുന്നു.)

— നതോന്നത —

സ്വപ്നലോകമുയർത്തിടും തരംഗങ്ങളടിക്കടി
സത്യധാമംതന്നിൽത്തട്ടിത്തകർന്നുപോകേ
അത്ഭുതവുമാനന്ദവുമോളംതല്ലി ജെറുസലേ–
മാകസ്മികവികാരത്താൽ കോലാഹലമയിർക്കൊണ്ടകേ
സംഭ്രാന്തിയാൽ ശിഷ്യവൃന്ദം നിഗ്രഹമായ് നിവസിക്കേ
യാത്രയായി രണ്ടോളകളെമ്മാവൂസ്നോക്കി.
മധ്യേമാർഗ്ഗമൊരുപുമാനവരൊട്ടുകൂടിച്ചേർന്നു
ബോധപൂർവം ഭാഷണത്തിനൊരുങ്ങി മന്ദം.
മൂന്നാംദിനമുയിർത്തൊരു പരംജ്യോതിസ്സുതാണെന്നു
ഖിന്നരാകുമിരുവരുമറിഞ്ഞീലേതും.

ചോദിക്കയായവരൊടു പിൻഗാമിയാം പരൻപുമാൻ
''ഖേദമൊടേ നിങ്ങളെന്തേ ഭാഷണംചെയ്വൂ?''

ക്ലേയോഫാസ്സാം ശിഷ്യന്മടനന്മരചെയ്യ: ''വിചിത്രമാ-
മെന്തൊന്നുചൊല്ലുന്നു നിങ്ങളം വിദേശിതാനോ?
സംവേങ്ങളെന്തെല്ലാമീ ജെറൂസലേം തന്നിലുണ്ടോ-
യമ്പരപ്പോടല്ലോ ഞങ്ങളം കഴിഞ്ഞിടുന്നു.''

കാര്യസാരമുണർത്തുവാൻ കാര്യവേദി പരംപൊരുളം
കാര്യമായിക്കഥിക്കായ് ''കാര്യമെന്തുണ്ടായ്?''
''നാസറേശൻതന്നെച്ചൊല്ലിയുള്ള കാര്യമറിവില്ലേ?
നിസ്സീമമാം ഗുണമെഴും ദീർഘദർശിയായ്
സർവേശപരസംപ്രീതനായ് കർമ്മത്തിലും വചസ്സിലും
മർത്ത്യരാശിക്കാദർശമായ് വാണൊരീശനെ
പൗരമുഖ്യരൊട്ടുചേർന്നു പുരോഹിതപ്രമാണികം
ക്രൂശിലേറിക്കൊന്നിട്ടിന്നു മൂന്നാംനാളല്ലോ.
ഇസ്രയേൽക്കാർക്കപ്പുരുഷൻ രക്ഷയേകുമെന്നു ഞങ്ങളം
പ്രത്യാശയോടിരുന്നഹോ! ചൊൽവതെന്തിനി!
സംഭ്രാന്തരാണിപ്പോഴെങ്ങളുത്തമാം കഥകേഴ്ക്കേ:
സ്ത്രീജനങ്ങളം കല്പറയ്യൽ പോയിരുന്നുപോൽ
കണ്ടുപോലുമവരങ്ങു വിണ്ണവരെ പൊട്ടന്നനേ
കേട്ടുപോലുമീശനിന്നും ജീവിപ്പതായി
ശിഷ്യരിലുചിലരാനുംപേരിവ്വിധമായ് കണ്ടുംകേട്ട-
മാശ്ചര്യം പൂണ്ടിരിപ്പതുമറിവൂ ഞങ്ങളം.''

ചിത്സ്വരൂപനുടനടിയവരുടെ കലുഷമാം
ചിത്തഭാവമകറ്റുവാനരുളിമെല്ലെ.

''മതിയേതും തെളിക്കുന്ന പ്രവചനസുധ നിങ്ങടെ
മതിവരുവോളമെന്തേ നുകർന്നതില്ല.
സഹനത്താൽ മഹസ്സാർന്ന വിലസണമീശനെന്ന
മഹാശയസൂക്തമെന്തേ വിശ്വസിപ്പീല.''
സത്തമനാം മോസസ്സ് തൊട്ട പ്രവാചകരെല്ലാവരും
ചിദ്രൂപനെ കീർത്തിച്ചിട്ടും വേദസൂക്തങ്ങടെ
യുക്തമായിട്ടൊന്നൊന്നായി വ്യക്തമാക്കിയീശനവർ-
ക്കേകുംകണ്ണുകടെ തെളിക്കവേ ബോധമുണർന്നു.

ശിഷ്യർരണ്ടുമുൽസുകരായെമ്മാവൂസിലെത്തിച്ചേർന്നു
ചിൽപ്പുരുഷൻ മുന്നേറിപ്പോയ് മന്ദംമന്ദമായ്.
സതുരമുരച്ചവരും പോകാമിനിപ്പുലരിയിൽ
സായംസന്ധ്യ നിങ്ങടെങ്കിതാ സ്വാഗതംചെയ്വൂ.

പൂജ്യമായിട്ടതിഥിയെ സൽക്കരിക്കാൻ തുനിഞ്ഞവർ
ഭോജ്യമൊക്കെസ്സജ്ജമാക്കിയൊന്നിച്ചെല്ലാരും
ഭോജനത്തിന്നിരുന്നുടൻ കഴിക്കയായതിൻമധ്യേ
ഭോജ്യംപൂപമെടുത്തീശനാശിസ്സരുളി
മുറിച്ചവക്കേകീടവേ തുറക്കയായ് നയനങ്ങടെ
തിരിച്ചറിഞ്ഞതോടവർ ഗുരുവര്യനെ.
വിസ്മയാദിവികാരങ്ങളന്തരംഗമിളക്കവേ
വിശ്വാചാര്യൻ തിരോഭവിച്ചതി വിചിത്രം !

ചിദാനന്ദഭാഷണത്താലുത്തേജിതരിരുവരും
മുദിതരായെത്തി വേഗം ജെറുസലേമിൽ
സരസമായ് സംവേഗങ്ങളൊന്നൊഴിയാതവർ ചൊന്ന
സദസ്യർ തന്നാശങ്കകളും തുടച്ചുനീക്കാൻ.

ദിവ്യദർശനം (iii)

ശിഷ്യസങ്കേതത്തിൽ.

(ശിഷ്യർ നിഗ്രഹമായി നിവസിച്ചിരുന്ന മുറിയിൽ പ്രത്യക്ഷനായ ക്രിസ്തു സമാധാനം ആശംസിച്ച് അവരെ സമാശ്വസിപ്പിക്കുന്നു.)

— അന്നനട —

കരവിരുതെഴും കതിരവൻ വാനിൽ
കലാവിലാസമോടതീവ ഹൃദ്യമായ്
നിറഭേദം ചേർത്തിയിണക്കി വേണ്ടപോൽ
നിലനിലയായി പലതരം രൂപം
വരച്ചുവച്ചിടും വിചിത്രശാലകം
നിരനിരയായി നിറഞ്ഞുനില്പതു
പലകുറിപാർത്തു രസിച്ചൊരു സന്ധ്യ
നിമീലിതാക്ഷിയായിരുന്നുപോയ് ക്ഷണം.

മിന്നുമിനെയുടനനന്തമാകാശം
മനംമയക്കിടുമുഡുക്കളും ചൂടി
മരാളവെണ്മയെക്കളിയാക്കുന്ന പോൽ
മൃണാളകോമളക്കുളിരൊളി ചേകി

പ്രകാശധോരണി പരത്തിപാരിടം
പ്രശാന്തചന്ദ്രികാവിലാസഭംഗിയിൽ
പ്രസാദമാധുരീരസം പകർന്നിടും
സുധാംശു താരകാനിഷേവിതൻ ജവം
വിയത്തിൽ രാജസപ്രഭാവപൂർണ്ണനാ–
യുയന്നു സസ്മിതം വിലോകനം ചെയ്‌വൂ.

പരാഭ്മാമണ്ഡകടാഹമാരചി–
ച്ചപാരമത്ഭുതമരുളിടും പരൻ,
വെളിച്ചമായ്‌വന്നു തെളിച്ചുലോകത്തെ
മരിച്ചു മൂന്നാം നാളയിർത്ത ജീവേശൻ
സശിഷ്യർ ഗ്രുഢമായടച്ചിരുന്നിടും
മുറിക്കകം പുക്കു തടവുകൂടാതെ
''പ്രശാന്തി നിങ്ങൾക്കെ''ന്നരുളി ശാന്തമായ്
പകച്ചുനിന്നിടുമവരൊട്ടു മന്ദം.

തരളിതരവർ ചകിതചിത്തരായ്
നിനച്ചൊരുഭ്രുതമണഞ്ഞിടുന്നതായ്
''ചകിതരാകൊലാ, വിലോകനം ചെയ്‌വിൻ
മമകരങ്ങളും ചരണയുഗ്മവും
തലോടിനോക്കുവിനുടലുമെന്നുടെ–
യടുത്തുപോരുവിൻ ഭയപ്പെടാതേതും.
സമീക്ഷ ചെയ്യുവിൻ മമാസ്ഥിമാംസങ്ങ–
ളൊരുഭ്രുതത്തിനുമിതൊന്നുമില്ലല്ലോ''

കഥിച്ചേവം നാഥനണച്ചവരെയു-
മുണർത്തുവാൻ മഹാരഹസ്യമൊക്കെയും.

അനന്തമാനന്ദമലതല്പിയവ-
രനന്തതേജസ്സിൽ നിമഗ്നരായ് തദാ.
അശേഷമാശങ്കയകറ്റുവാനീശ-
നശനമേകുവാനവരൊട്ട ചൊന്നു.
പൊരിച്ചമീനൊടൊത്തശിക്കുവാൻ തേനു-
മെടുത്തുഭോജനം വിളമ്പി ശിഷ്യരും
സതോഷമേവരുമൊരുമിച്ചു ഭക്ഷ്യ-
വിശേഷമൊക്കെയും കഴിച്ചു തൃപ്തരായ്.

സമാശ്വാസം ശിഷ്യക്കരുളിയാനന്ദ-
സ്വരൂപചൈതന്യനിവേശിതരാക്കി.
സമാഹരിക്കാനുമരിയസുകൃതങ്ങ-
പൊരുളും തിരിക്കാനുമുണർന്നുടൻ ബോധം
പ്രഭാവമീദൃശമപൗരുഷവൈഭവം
പരംജ്യോതിസ്സേകിയനുഗ്രഹിക്കയായ്.
അഘമകറ്റുവാനനഘനവ്യയ-
നരുളിയക്ഷയമഹസ്സുവർക്കടൻ.

പ്രഭാതരളമാം തരംഗലീലയി-
ലുലാവിനിന്നവർ സമുല്ലസിക്കവേ
തിരോഭവിക്കയായ് പരാപരൻ ക്ഷണം
പരത്തിലെത്തുവാൻ ക്ഷണം ലഭിച്ചപോൽ.

ദിവ്യദർശനം (iv)

ക്രിസ്തു തോമാശ്ശീഹായിലൂടെ വിശ്വാസദീപം സമുജ്ജ്വലമാക്കുന്നു.

— മഞ്ജരി —

ചിന്താവിവശനായാശങ്കാധീനനായ്
സന്താപഗ്രസ്തനായ് തോമസ് വാഴ്വു.
തീർത്ഥപാദൻതന്നെ കൺകളിർക്കെക്കണ്ട
സിദ്ധാർത്ഥരായെൻ സതീർത്ഥ്യരെല്ലാം.
ദേശികവര്യനെ ദർശിക്കാൻ സൗഭാഗ്യ–
ദേവതയെന്നെത്തടഞ്ഞതെന്തേ?
ചിൽപ്രഭോപൂരിതനീശനെക്കാണാതെ–
ന്നുൾപ്പൂവിന്നുല്ലാസമുണ്ടാവില്ല.
കണ്ണിണയ്ക്കാനന്ദപീയൂഷയൂഷമാ–
മെന്നീശൻതൻ മേനി പൂണ്ടുകൊൾവാൻ
മാമകമാനസമാവേശംകൊള്ളുന്നു
താമസമേതുമകറു നാഥാ!

''കൈകളിലാണിപ്പഴുതു ഞാൻ കാണട്ടെ
തൊട്ടൊന്നുനോക്കട്ടെ ക്ലേശാതൊട്ടും.
കുന്തത്താൽ കുത്തിപ്പിളർന്ന വിലാവു ഞാൻ
കൈളാൽ ചെമ്മേ തലോടിടട്ടെ

കണ്ട ഞാൻ വിശ്വസിച്ചാശ്വാസം നേടട്ടെ
കാരുണ്യവാരാശേ! ദീനബന്ധോ!''

ചിന്തിച്ചും ധ്യാനിച്ചുമെട്ടനാൾ വാണവൻ
ചിത്രപദർശനാസക്തനായീ.
പ്രത്യക്ഷനായീശനെട്ടാംനാളേവർക്ക–
മത്യന്തമാശ്വാസമേകിനിന്നു
ശാന്തിവചോമാല്യമാദ്യമായാദ്യന്ത–
നർപ്പിച്ചു ഹൃദ്യമായ്, പിന്നെ മന്ദം
ചെന്നുനീന്നീടിനാൻ തോമസ്തൻമുന്നിലായ്
ചൊന്നുടൻ ''തോമസ്സേ, കാണെൻകൈകളം
നോക്കു നീ മാറിടം, നിൻവിരലിട്ടൊന്നു
നോക്കു, നീ വിശ്വസ്തനായി നിൽക്കു''

''എൻനാഥ! എന്നീശ!'' എന്നവനോതിപ്പോ–
യാനന്ദതീർത്ഥത്തിലാറാടവേ

മന്ദഹാസാനുഭവിതനീശനരുൾചെയ്തു
''കാൺകയാലെന്നെനീവിശ്വസിപ്പൂ
ധന്യനായ്വന്നിടും തോമസ്സേ, ക്ലേശമാതെ
വിശ്വസിച്ചീടുവോൻ കാണാതെന്നെ.''

തേനോലും തൂമൊഴിയാസ്വദിച്ചാകണ്ഠം
വാനോളം പൊങ്ങിപ്പോയ് ശിഷ്യവൃന്ദം
അക്ഷയവിശ്വാസദീപമുയർത്തിക്കൊ–
ണ്ടക്ഷണം കാണാതായ് വിശ്വദീപം.

ധ്യാനനിമഗ്നനായാനന്ത്രമൗലിയായ്
നിന്നുപോയ് തോമസ്സുമന്തർമോദാൽ
സ്നേഹസ്വരൂപനാമീശനെപ്പിന്നെയു-
മുൾത്താരിൽ കണ്ടവനാനന്ദിച്ചു.
പിന്നെയുമർച്ചനാമാല്യങ്ങളെന്നെന്നു-
മപ്പിച്ചുവാണവൻ വിശ്വസ്തനായ്.

ദിവ്യദർശനം (v)

ക്രിസ്തു പത്രോസിനെ സഭാദ്ധ്യക്ഷനായി അവരോധിക്കുന്നു.

— കേക —

അംശുമാനസ്താചലം പുകവേ ശിഷ്യർ ചിലർ
മത്സ്യബന്ധനത്തിനായൊരിക്കൽ തിരിക്കയായ്.
തിബര്യാസ് കടൽത്തീരമടുത്തു കുതുഹല–
ത്തിമർപ്പോടവർ, മാർഗ്ഗദർശിയായ് വന്നു പത്രോസ്.
വലയും വീശിക്കൊണ്ടങ്ങലയാഴിയിലവ–
രലഞ്ഞുവലഞ്ഞഹോ ! പുലരിവരുവോളം
ഉദയാചലം തന്നിൽ ഭാനുമാൻ മന്ദംമന്ദം
വദനം പൊക്കിപ്പൊക്കി നോക്കിനിന്നുല്ലാസമായ്.

പ്രകൃതിനിരീക്ഷകനെന്നോണമൊരുനരൻ
കരയ്മനിലകൊണ്ടു പ്രത്യാശോന്മുഖനായി
പ്രസാദം സ്ഫുരിച്ചിടുമാനനസരോരുഹം
വിരിഞ്ഞു പരന്നെങ്ങും പ്രകാശതരംഗങ്ങൾ
അപ്രമാനാരായ്വരാമെന്നവരാരുംതന്നെ
നിഷ്ഫലയത്നമധ്യേ ധരിച്ചീലഹോ ! ചിത്രം !

''വത്സരേ, പ്രാതൽ നിങ്ങൾ കഴിച്ചോ ?'' ചോദ്യമിദം
സോത്സാഹം ശ്രവിച്ചവരില്ലെന്നുചൊല്ലിനിൽക്കേ
''വീശുവിൻ വല നിങ്ങൾ വഞ്ചിതൻ വലത്തേക്കു
കൈവരും മത്സ്യം നിങ്ങൾക്ക''പ്പുമാൻ ചൊന്നുമുടാ.

വലതന്നുടക്കുകളെടുത്തു കുടഞ്ഞവ-
രുടനെതന്നെ വലയിറക്കി ചൊന്നോണം ഹാ !
വലിച്ചുവലമെല്ലെ വലിഞ്ഞുവലക്കണ്ണി
വലഞ്ഞു ഭാരംകൊണ്ടു കുഴഞ്ഞു വലിച്ചോരും
മുമ്പിലെപ്പുതുമകളം പൂവണിഞ്ഞെഴും മണ-
മാസ്വദിച്ചുണർന്നവർക്കുൾത്താരൊന്നുദ്ഭാസിച്ചു
നമ്മുടെ ഗുരുനാഥനതെന്നു പൊടുന്നനേ
വത്സലശിഷ്യൻ ജോണും മൊഴിഞ്ഞു പതുക്കവേ
എടുത്തുചാടി ശീഘ്രം പീറർ ഹാ ! സന്തുഷ്ടനാ-
യടുക്കാൻ ഗുരുത്തമസമക്ഷം നീന്തിക്കേറാൻ
ആയാസമനായാസമായവർക്കടൻ തോന്നി
മീനുറ നിറവല വലിച്ചുകയറവേ.

ദൃശ്യമായഗ്നികുണ്ഡം ചിദ്രൂപസവിധത്തിൽ
മത്സ്യവുമൊന്നു കാണായ്വന്നതിൻ മധ്യേതന്നെ
''കൊണ്ടുപോരുവിൻ നിങ്ങളേതാനും മത്സ്യംകൂടി-
യെല്ലാരും വന്നീടുവിനിരിക്കിൻ നികടത്തിൽ''
നിരന്നങ്ങിരുന്നവ,രപ്പവും മീനുമെടു-
ത്തവർക്കു കൊടുത്തഥ സാമോദം ജഗദ്ഗുരു.

ചോദ്യമായ് പരൻപുമാൻ ഭോജനം സമാപിക്കേ
തന്നെയന്നുപേക്ഷിച്ച പത്രോസോടുദാത്തമായ്.
''പീറർ,നീയെന്നെയേറ്റം സ്നേഹിച്ചീടുന്നോ ചൊല്ല്''
''സ്നേഹിപ്പൂഞാനങ്ങയെ, ഗ്രഹിപ്പൂ ഗ്രരോ! വോൻ''
''പോറ്റുകനീയെന്നുടെയജശാബകങ്ങളെ-''
യെന്നുടൻ പ്രത്യുത്തരമരുളി ജഗന്നാഥൻ.
ആർത്തനായതേചോദ്യം കേട്ടക്കവേ മുന്നാംവട്ട-
മന്ധാളിച്ചവൻചൊന്നു ഗ്രരുവോടേവം ക്ഷത്യാ.
''സർവജ്ഞൻ വോനെല്ലാമറിയുന്നല്ലോ നാഥാ!
സ്നേഹിപ്പൂ ഞാനെന്നതുമറിവൂ വോൻ ഗ്രരോ!''
''പോറ്റുക പീറർ നീതാനെന്നുടെ യജങ്ങളെ-''
യിത്തരം പറഞ്ഞീശൻ പകർന്നു തൻനേതൃത്വം.
പ്രവചിച്ചനന്തരം, പീറർതന്നന്ത്യകാല.
സഹനം — വിശ്വാസംതന്നക്ഷയമാർഗ്ഗദീപം.
രക്തസാക്ഷിയായ് പീറർ ജീവിതമർപ്പിച്ചൊരാ-
തിക്തമാം ജീവോദന്തം കുറിച്ചു മുന്നേ പരൻ.

സ്വർഗ്ഗാരോഹണം

അന്തിമോപദേശമരുളിയിട്ട ക്രിസ്തു സ്വർഗ്ഗാരോഹണം ചെയ്യുന്നു.

— നതോന്നത —

ആനന്ദമാനന്ദമെങ്ങുമൊലീവ് മലയമന്ദമാ–
മാനന്ദത്തിൻ കളകളം മുഴക്കിനിൽപ്പൂ.
നിറപ്പകിട്ടെഴും വേഷഭ്രഷ്ടാദികളാ ചാത്തിട്ടുന്ന
നിറഭേദമോരാതേതും ചരാചരങ്ങളാ.
പുഞ്ചിരിപൂണ്ടാടിപ്പാടിക്കളിക്കുന്ന ലതാവലി
പൂച്ചെണ്ടുകളാ പുതുക്കുന്ന തുമണം തുകി
താർത്തെന്നൽ വന്നണഞ്ഞിതാ ! പകരുന്നു പരിമളം
സ്തോത്രഗീതമാലപിപ്പൂ പതംഗജാലം
താരണിഞ്ഞതോരണങ്ങളാ തുക്കിനീളെ വഴിത്താര–
യൊരുക്കുന്നു തെരുതെരെ വല്ലീതരുക്കളാ.
പൂജ്യനാകുമതിഥിയെയെതിരേൽക്കാനായിടാമീ
രാജകീയം സന്നാഹങ്ങളാ രമ്യമാം രംഗം !

ചിത്സ്വരൂപൻ പരംജ്യോതിസ്സ് സ്നേഹദൗത്യം
തികസ്സുവാൻ
തേജോമേഘം തന്നിലൂടെ ദൃശ്യനായ്വന്നു.
പ്രകാശതരംഗമേൽക്കേ ശിഷ്യരാശി ദീപ്തിപൂണ്ടു
പ്രസാദപൂർണ്ണരായ് നിന്നു സന്ദേശമേൽക്കാൻ.

തിരുമൊഴിധരിക്കുവാൻ ബോധമവർക്കുണരുവേ
പരംപൊരുളന്ത്യമൊഴിയരുളിയേവം :

''ഇഹപരലോകങ്ങളിൽ സർവ്വാധീശനായിട്ടെന്നെ-
യഭിഷേകംചെയ്തിരിപ്പു മാമകതാതൻ.
പോവിൻനിങ്ങളെല്ലാടവുമെൻ സ്നേഹശാസനാമൃതം
സർവജാതിമനുഷ്യർക്കുമേകിയുണർത്തിൻ.
സ്നാപനംചെയ്തുണ്ണുവിൻ സച്ചിദാനന്ദരൂപനാ-
മീശ്വരനിൽ വിശ്വസിക്കും മർത്യരെയെല്ലാം.
വിശ്വാസദീപത്തിൻശിഖ തെളിക്കുവോനനശ്വര-
മാശ്വാസമാർന്നാനന്ദിക്കുമനന്തഭക്കായ്.
സിദ്ധരായ നിങ്ങളെ ഞാനയയ്ക്കുയാണിങ്ങെൻ താതൻ
സ്നേഹദൗത്യം പകരുവാംനന്നെയെന്നോണം.
വാണിടുവനാകല്പംഞാൻ നിങ്ങളോടൊത്തെന്നുമെന്നും
വീരോചിതം സ്നേഹസൂക്തം ബോധനം ചെയ്വിൻ.
പരസ്പരം സ്നേഹംപകർന്നാശ്വാസത്തോടമരുവിൻ
പുലരുവിൻ സേവനംചെയ്തൊരുമയോടെ
സ്നേഹധർമ്മം പൂവണിഞ്ഞു ശാന്തിഭാസ്സിങ്ങുദയരശ്മി !
ശാന്തി. ശാന്തി, വത്സലരേ ! സ്നേഹജം ശാന്തി !''

അന്ത്യാശംസയരുളവേ ശിഷ്യവൃന്ദമാശ്വാസത്താൽ
നിർന്നിമേഷം നിന്നുപോയി കോരുമയിർക്കൊണ്ടു.
അഞ്ജലികലിക ചാർത്തിയർച്ചിക്കയായ് ചിദ്ഘനെ
ചില്ലീനമാനസരവരുന്മീലിതാക്ഷർ.

മന്ദം മന്ദം തേജോരൂപനയർന്നയർന്നക്ഷയശ്രീ-
ജ്യോതിസ്സെങ്ങും തുകിത്തുകിത്തിളങ്ങിക്കാണായ്
തൈജസാഭ്രസരണിയിൽ വൈദ്യുതരേഖപോലീശൻ
സൂക്ഷ്മദർശികടംക്ഷമാത്രം ദൃശ്യനായ് വന്നു.
മെല്ലെമെല്ലെയദൃശ്യനായ് ദൃശ്യനായ ദീനബന്ധു
വിശ്വവശ്യസ്നേഹധാമം വാഗ്ബ്രഹ്മമൂർത്തി.

''അദൃശ്യനാം പരംജ്യോതിസ്സ് ദൃശ്യനാകുമീദൃശമാ-
യന്ത്യവിധിനാളി''ലെന്നു മുഴങ്ങി വിണ്ണിൽ.

സമാപ്തം

THE KERALA KAUMUDI PRIVATE LTD
PHONE 3851.
TRIVANDRUM-1

THE KERALA KAUMUDI PRIVATE LTD.
PHONE 8851
:: TRIVANDRUM-1 ::

1774
1774

സ്നേഹഗീതങ്ങൾ

(എട്ടും ഒൻപതും ഭാഗം)

THE KERALA KAUMUDI PRIVATE LTD.
PHONE 3857.
19/8/72

എൻ. കെ. ജോൺ എം. എ.

Indic Digital Archive Foundation
gpura.org